

שירי אזכרה

פרשת
תזריע מצורע
תשפ"ג

306

משיעוריו השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

תוכן

מאמרים

- 3 מאמר א — סוד אחאב וגרן האטד
- 4 מאמר ב — סוד נדב ואביהוא נאליהו הנביא
- 4 מאמר ג — סוד נדב ואביהוא סוד פרה אדמה
- 5 מאמר ד — סוד שקשון הגבור סוד הברית התיכון

תפילות

- 7 תפילה למוולד אגיר

שיעורים

- 8 שיעור שנקסר ב"סעודת קושית", מוצאי שביעי של פסח
- 23 שביעי של פסח
- 24 שיעורי שבת קודש ויקרא אחרי הקידוש
- 25 והתקדשתם: למה אדם מתחתן
- 27 הפרשה: נדב ואביהוא

מורינו הרב בסעודה שלישית שבת חוה"מ פסח

נכתב ונערך על ידי

שעל ידי

התמנות באדיבות:

שוננו בנימין - נסיל -

אחר הצדק אלן ליין

*9148
הקו של ברסלב

הקו המאחד ביותר
להתחדשות והתרעננות שלא היו מעולם

דעם רעבינס' ליין: The Rebbe's line
ארה"ב: 18.456.400007 || אירופה: 4433.03900.474

ארץ ישראל: 02.800.8.800 || אוקראינה: 9.4710.5602 (38)

בהסעות
הקליניקה
מרכז רפואי למהדרין

ד'ררז

קליניקה מקצועית למהדרין

השיעורים באדיבות
קו בית המדרש של
מורנו הרב שליט"א
02-5825820

• מחמת המהירות יתכן ויש מקומות שלא הובנו כראוי, השיעורים נכתבו על פי הבנת השומע

מאמרים

מאמר א — סוד אהאב וגרן האטד

אהאב בא לעולם לתקן את גרן האטד, ולכן נאמר אצל אהאב "ויהלך אט" (מלכים א' כא, כז), והאות ד' מתקנת על ידי אאב אותיות דאהאב, בסוד "יגלו 49 מסודות 510 תבל" $432 = 991$, סוד משיח 358 בן 52 יוסף 156 משיחא 359 בן 52 דוד 14 = 991, ולכן המטיר ה' על סדום ועמורה אש 301 ונפרית 699 = 1000, גימטריא משיח 358 בן 52 יוסף 156 משיח 358 בן 52 דוד 14 = 1000.

בי אהאב היה צריך לתקן את עולם הנוקבא, היא רחל, סוד ארץ ישראל. והוא פגם מהפך אל הפך, והעמיד על כל תלם ותלם צלם מבאר שבע ועד דן.

בי מסביר הרמח"ל, שאהאב שבא מאפרים, היה צריך להיות משיח בן יוסף, כי תלם + דוד = $484 = י"ו' \times י"ו' [= 22 \times 22]$. ואם אהאב היה מתבטל ליהושפט שבא מבית דוד, היה הוא זוכה להיות משיח בן יוסף ויהושפט בן אסא למשיח בן דוד, ובכל תלם ותלם במקום לבנות פסל לעבודה זרה, היה מכריז כי "ה' הוא האלקים ה' הוא האלקים", ואז היה מתקנים בארם: "ואשחקם 455 בעפר 370 ארץ" $291 = 1116$, והיה אהאב זוכה להיות "אבי 13 יתומים 506 ודין 70 אלמנות" $527 = 1116$, ולהיות משיח בן יוסף.

"בטיט 38 חוצות 510 אריקם" $351 + י"א 11 = 910$ אלופי עשו, גימטריא "אל 31 תירא 611 עבדי 86 יעקב" $182 = 910$.

מאמר ב — סוד נדב ואביהוא ואלהיו הנביא

אלהיו הנביא זכה לסוד נפש רוח נשמה חיה יחידה אורות פנימיים, ועל ידי זה זכה לעלות שמים ולירד ארץ. "מי עלה שמים וירד" (משלי ל, ד) — נאמר על אלהיו הנביא זכור למזב = 400 [זהר חלק ב' קצ"ו], שהיה מהור עינים = 400, וזכה להכניע את עפרן = 400 שהיה רע עין = 400.

וכשאלהיו הנביא, שהוא פנחס, הרג במסירות נפש את זמרי וכזבי, זכה לתוספת חיה יחידה דמקיפין. שהם; נדב — גשמת חיה, ואביהוא — גשמת יחידה.

ועל ידי זה הוא יכול לקיים מה שאמר לו ה' יתברך ללכת לכל הבריות, כי בכל ברית וברית הוא מקבל מחדש עוד נצוין מנדב ונצוין מאביהוא, שהם חיה דמקיפים ויחידה דמקיפים, לדעת שאין עוד מלבדו ואפס זולתו, וכל הגוים פאין נגדו וכאפס ותהו נחשכו נגדו.

מאמר ג — סוד נדב ואביהוא סוד פרה אדמה

נדב ואביהוא הקריבו את עצמם על קדוש ה' ונשרפו, כי רצו להיות כמו פרה אדמה שנסרפת על קדוש ה', ואת אפרה זרין על מים — מי מעין ממים חיים.

כי רצו להוריד אש מן השמים, ובית המקדש של אש, ולתקן את חמא אדם הראשון בשלמות, ולהביא את כל העולמות פנים בפנים, פפרט את רחל ולאה אל מול פני ועיר אנפין, פתר מול פתר, שוה בשוה.

ולכן נאמר "בקרבתם לפני ה'" — כי רצו לקרב את כל העולמות פנים בפנים, ולהעלות את כל העולמות של פריאה יצירה עשייה אל עולם האצילות.

וְדוֹד בָּא לְתַקֵּן כָּל זֶה, וְלָכֵן כָּל מַה שֶּׁכָּבַשׁ וְשָׁלַל — הַכֹּל הִקְדִּישׁ לַה' וְלֹא הִשְׁאִיר לְעַצְמוֹ שׁוּם דְּבָר [דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ח"י]. וְכֵן יוֹאֵב שֶׁר צָבָאוּ, בֶּן אַחֲזַתוֹ — צְרוּיָה, לֹא לָקַח שׁוּם דְּבָר לְעַצְמוֹ, אֲלֵא אֶת הַכֹּל חָלַק לְמִשְׁפַּחֹת עֲנִיּוֹת שְׁבִי שְׂרָאֵל וְלְמִשְׁפַּחֹת נְזֻקוֹת שְׁבִי שְׂרָאֵל, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאַרָה שׁוּם מִשְׁפָּחָה עֲנִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה הֵעֲלָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת פְּנִים בְּפָנִים.

וְלָכֵן דָּוִד בִּתְחִלָּה רָצָה לְקַחֵת אֶת מֵרֵב שֶׁהָיְתָה בְּבַחֲזֵינָת לֵאמֹר, וְעַל יְדֵה הָיָה צָרִיד לְהִיּוֹת תַּקּוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְלָכֵן מֵרֵב 252 בַּת 402 שָׂאוּל = 991 = מְשִׁיחָא 359 בֶּן 52 יוֹסֵף 156 מְשִׁיחַ 358 בֶּן 52 דָּוִד 14 = 991.

וְרַק אַחֲרֵי שֶׁמֵּרֵב נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחַלְתִּי שֶׁהָיָה מְחֻלָּל וְרוֹקֵד כָּל הַיּוֹם, הַסִּכִּים לְקַחֵת אֶת מִיכָל שֶׁהָיְתָה מְנִיחָה תְּפִלִּין, וְהָיְתָה בְּבַחֲזֵינָת רַחֵל, וְדַרְבָּה רָצָה לְהִבְיֹא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲשִׂיָּה יְצִירָה בְּרִיאָה אֶל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת פְּנִים בְּפָנִים.

מאמר ד — סוד שמשון הגבור סוד הברית התיכון

כִּי שִׁמְשׁוֹן = 696 הַגְּבוּר, הָיְתָה נִשְׁמָתוֹ מִפְּנִימִיּוֹת עֵתִיק 580 יוֹמֵין 116 = 696, וְהוּא הָיָה בְּבַחֲזֵינָת הַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן הַמְּבָרִיחַ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, סוֹד הַדַּעַת הַפְּנִימִי שֶׁל עֵתִיק יוֹמֵין.

כִּי שִׁמְשׁוֹן, שֶׁהוּא בְּבַחֲזֵינָת הַדַּעַת הַפְּנִימִי שֶׁל עֵתִיק יוֹמֵין, שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת דְּאֲצִילוֹת הַדַּעַת, הַמְּבָרִיחַ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר [קִהְלֹת ז, יב] "וַיִּתְרוֹן דַּעַת הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעֻלְיָהּ", כִּי הַדַּעַת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל עֵתִיק יוֹמֵין הִיא פְּנִימִיּוֹת הַחֲכָמָה עֹלָמָה שֶׁל אָבָא.

כִּי שִׁמְשׁוֹן הַגְּבוּר זָכָה לְאִזְרוֹת אֲזַן הַטֶּם פֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִבֵּה בְּפִלְשִׁתִּים שׁוֹק עַל יְרֵךְ, וְכָל מִכָּה שָׁלוֹ הָיְתָה שֶׁל 1000 אִישׁ, וְהִשְׁקַט הָאָרֶץ 20

שָׁנָה, וְעוֹד 20 שָׁנָה אַחֲרֵי מוֹתוֹ הָיִינוּ מְשַׁחֲרָרִים מֵעַל הַפְּלִשְׁתִּים, וְלָבֵן
בְּתוֹב פְּעָמִים "עֶשְׂרִים שָׁנָה" (שְׁפָמִים טו, כ; טו, לא).

וְהוּא יָבֵא עִם מִלְךְ הַמְּשִׁיחַ, וְיִנָּקֵם אֶת נִקְמַת עֵינָיו הַשְּׂנֵינָה, וְיִכְלֶה אֶת כָּל
הַגּוֹיִם שְׂלֵא יִקְבְּלוּ מַלְכוּת שָׁמַיִם.

הַמְּאָמְרִים בְּאֲדִיבוֹת עֲלוֹן: ה' הוּא הָאֱלֹקִים ה' הוּא הָאֱלֹקִים ה' הוּא הָאֱלֹקִים

תמונה נדירה של שמחת האירוסין בביתו של הרב בעיד העתיקה לחתנו תפילנסקי
מקריא את שטר התנאים הרב שכטר

תפילות

תפלה למולד אייר

במולד אייר, יום המישי' 13 2:47 חלקים אחר הצהרים, עולין כל העולמות לעתיק יומין, ולכן הוא נקרא חֲדָשׁ יוֹי, ואֵין אֶפְשָׁר לְהַחְיוֹת מֵתִים וּלְרַפֵּא אֶת כָּל הַחוּלִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְכָל אֶחָד יָכוֹל אֵין לְמַצֵּא אֶת זְוֹנָו, עַל יְדֵי אֹר הַגְּנוּז שְׁמַתְגַּלָּה בְּחֲדָשׁ יוֹי, שְׁאֵין הַשֵּׁשֶׁשׁ בְּמֵלֵא הַדְּרָה, וְזֶה הַחֲדָשׁ שֶׁהַתְּחִיל לְדַרְת הַפֶּן, וְעֵלָה רִשְׁבִי' לְגַנְי מְרוּמִים כְּשֵׁשֶׁשׁ מְקִיפָה אוֹתוֹ וְאֶת תְּלַמִּידוֹ, וּמִפְתּוֹ הִלְכָה בַעֲצָמָה לְמִירוֹן לְמִקּוֹם גְּנִיזתָּהּ, שֵׁשֶׁשׁ בְּחִינַת קְדָשׁ קְדָשִׁים, וְלִכְּנָן כָּל עַם יִשְׂרָאֵל חַיִּבִים לְעֹלוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר לְקָדֵשׁ קְדָשִׁים — לְמִירוֹן.

בִּי אֵיִיר רֵאשִׁי תְבוֹת "אִיבֵי יִשְׁבוּ וַיִּשְׁבוּ רְנַע", וְאֵין הַזְּמַן לְהַכְנִיעַ אֶת כָּל הַשְׁזֹנְאִים וְכָל הַמְצִיקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל. בִּי בְּחֲדָשׁ אֵיִיר, שְׁאֵין מִתְגַּלִּית הָאֶרֶת עֵתִיק יוֹמִין דְּרָךְ הַי"ג תְּקוּנֵי דְקַנָּא, וְאֵין ה' מַעֲבִיר אֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה מִן הָאָרֶץ, בִּי בְּאֶשֶׁר מִתְגַּלִּית הָאֶרֶת עֵתִיק יוֹמִין ה' מַעֲבִיר מְשִׁלַּת זְרוּן מִן הָאָרֶץ, כְּמוֹ שְׁאֵנּוּ אוֹמְרִים בְּסַעֲוָדָה שְׁלִישִׁית, שֶׁהִיא כְּנֶגֶד חֲדָשׁ אֵיִיר: "וְהָא אֲזַמִּין עֵתִיק יוֹמִין, לְמַנְהָא, לְמַצְחָא, עַדִּי יְהוֹן חֲלָפִין. דְּגַלִּי לִיה, לְבַטְלָא בְּכָל קְלִיפִין". בִּי בְּחֲדָשׁ אֵיִיר, שְׁאֵין מִתְגַּלִּים הַי"ג תְּקוּנֵי דְקַנָּא שֶׁל עֵתִיק יוֹמִין מִתְבַּעֲרַת מִהַעוֹלָם כָּל טְמֵאָה, וְאֵין מִתְקַיֵּם: "וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ", וְאֵין: "וְהָיָה אָדוּם יִרְשָׁה, וְהָיָה יִרְשָׁה שְׁעִיר אִיבֵי, וְיִשְׂרָאֵל עֲשָׂה חֵיל", וְאֵין: "עֲנִיִּים יִרְשׁוּ אֶרֶץ, וְהַתְעַנְנּוּ עַל רֹב שְׁלוֹם. וְעוֹד מַעֲט וְאֵין רִשְׁעָ, וְהַתְבוּנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ. בִּי זְרוּעוֹת רִשְׁעִים תִּשְׁבְּרֶנָּה, וְסוּמְךָ צְדִיקִים ה', יוֹדַע ה' יְמֵי תְּמִימָם, וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תְּהִיָּה. לֹא יִבְשׁוּ בְּעַת רַעָה, וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ". בִּי בְּחֲדָשׁ אֵיִיר זְכָה אַבְרָהָם אֲבִינוּ לְעֹלוֹת לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, לְדְקַנָּא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא.

שִׁיעוּרִים

שְׁעוֹר שְׁנַמְסֵר בִּ"סְעוּדַת מְשִׁיחַ", מוֹצְאֵי שְׁבִיעֵי שֶׁל פֶּסַח

כְּנֵהוּג לִסְפֵר מַעֲשֵׂה נְסִיעַת הַבַּעַל שֶׁם טוֹב לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל

לְקַחוּ עִגְלָה עִם אַרְבַּע סוֹסִים, זֶה אֶלֶף קִילוֹמֶטֶר מִבְּרִלִין לְמִזְבֹּז, הִגִּיעוּ תוֹךְ שְׁלֹשָׁה — אַרְבָּעָה יָמִים, אֵיךְ שְׁמַגִּיעִים, אוֹמְרִים לָהֶם: לְפָנַי שְׁעָה הוּא יֵצֵא! פֶּעַם לֹא הָיָה טֶלְפוֹן לְהוֹדִיעַ שֶׁהֵם מַגִּיעִים, שְׁיַחֲכָה לָהֶם. עֲכָשׂוּ הוּא יֵצֵא, בְּדַקָּה הַזֹּאת. טוֹב, לְקַחוּ עִגְלָה עִם אַרְבַּע סוֹסִים, שְׁלֹמוֹ פִּי עֶשֶׂר מִמָּה שְׁהָיָה, וּמִדְּ הִגִּיעוּ, וּבְכֹל עִיר [שֶׁהִגִּיעוּ] אָמְרוּ לָהֶם: עֲכָשׂוּ הוּא יֵצֵא! עֲכָשׂוּ הוּא יֵצֵא! כָּל עִיר — עֲכָשׂוּ הוּא יֵצֵא!

כִּי הֵם מַגִּיעִים לְחוּף הַיָּם, כְּנֹרָאָה זֶה הָיָה בְּגִלְזֵן בְּרוֹמְנִיָּה, עוֹד לֹא הָיָה [נְמַל] בְּאוֹדֶסָה אֲזוֹ, אֲזוֹ הִגִּיעוּ, אָמְרוּ לָהֶם: עֲכָשׂוּ, בְּאַנְיָה שְׁמָה, אַתֶּם

אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים, אָמַר קָרְבֵן פֶּסַח, וְהַתְּפַלֵּל רְגִיל בְּהַתְּלַהֲבוֹת, בְּלֵי שׁוֹם שְׁנוֹי עַל הַפָּנִים שְׁלוֹ.

וּלְבִינְתִים, בְּבְרִלִין הָיָה זוג, זוג שֶׁל כְּמוֹבָן יְהוּדִים מוֹדְרָנִים, יְהוּדִים כְּבָר בְּקִשֵׁי דְתִיִּים בְּכָלֵל, שְׁנָסוּ כְּבָר אֶת כָּל הָאֲפְשָׁרוּיּוֹת [לְהִבִּיא יְלָדִים], וְהָרוּפְאִים כְּבָר הָרִימוּ יָדִים, בְּסוּף כְּשֶׁהָיוּ כְּבָר בְּשִׂיא הַיְאוּשׁ שְׁלָהֶם, אָמְרוּ לָהֶם שְׂיִישׁ שָׁם בְּמִזְבֹּז בְּאוֹקְרַאֲיָנָה, בְּרוֹסְיָה, יֵשׁ שָׁם יְהוּדֵי בְּשֵׁם "הַבַּעַל שֶׁם טוֹב", אִם אַתֶּם מַגִּיעִים אֵלָיו — אַתֶּם בְּטוֹחַ נִפְקָדִים!

טוֹב, הֵם הָיוּ הֶכִי עֲשִׁירִים בְּעוֹלָם, מְלִיאָרְדִיסְטִים,

וְאָדָל [בתוך] רְאֵתָהּ לְאִיפָה הוּא
הוֹלֵךְ, הוּא לְקַח אוֹתָהּ.

שְׂאֵלוֹ אֶת הַרְבֵּיהַ (שִׁיחַ שְׂרָפִי קֹדֶשׁ

הַיְשׁוּ ב - עב), מַה הוּא -)

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הָיָה) לֹקַח אֶת אָדָל לְכָל
מְקוֹם, שֶׁתִּשְׂאֵר בְּבֵית, מַה הוּא
צָרִיךְ לְקַחַת אוֹתָהּ לְכָל הַמַּסְעוֹת
שֶׁלוֹ?! הוּא אָמַר: "נִינִן, זֵי אִיז
אָרוֹם גִּיגָאֲנָנְעֵן מִיט א פֶּאָר
בֵּינְקֵט הָאָרֶץ פֶּאָרֶץ
אִיבִישְׁטֵעֵר", בְּגַלְל שֶׁהִיא רַק
רְצָתָהּ לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה',
מֵהַיּוֹם שֶׁהִיא נוֹלְדָה שְׁנֵי אַחַת
הִיא לֹא הִסִּיחָה דַעַת מֵה', לֹא
מִשְׁנֵה הִיא הִיָּתָה עוֹשֶׂה סְפוֹנְגָ'ה,

רוֹאִים אֶת הָאֲנִיָּה שְׂמָה? זֹאת הִיא
הָאֲנִיָּה שֶׁלוֹ! תִּנְסּוּ לְהַשִּׁיג אוֹתָהּ.
טוֹב, מִיָּד לְקַחוּ אֲנִיָּה בְּאַרְבַּע
אֲלָף רַבֵּל, לְקַחוּ אֲנִיָּה מִיָּד, אֲבָל
הֵם לֹא מְצִלִּיחִים [לְהַשִּׁיג אֶת הָאֲנִיָּה בְּהַ
מְפִלֵיג הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, עַקֵּב בְּךָ שִׁישׁ כְּאֵלֶּה
רוּחוֹת חֲזֻקִים, רוּחוֹת חֲזֻקוֹת.

וְהָאֲנִיָּה שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב

עָפָה, עָפָה בְּמַהִירוֹת,
הַגִּיעָה לְאִיסְטַנְבוֹל. וְהוּא יוֹרֵד
בְּחוֹף הַיָּם, הוּא מְצָא אִיזָה מְלוֹן
שֵׁם, שֶׁהִסְכִּימוּ לִשְׂמֵם אֶת
הַמְזוֹדוֹת בְּחִינָם, חֲדָר הוּא לֹא
יָכַל לְשֹׁכֵר, לֹא הָיָה לוֹ אַגוּרָה,
וְאִזּוּ הוּא הִלָּךְ לְאִיזָה בֵּית כְּנֶסֶת,

הוא רק אמר לר' הערש שהוא צריך [להזהיר שלא להסיח דעת מה], אדל אמרה שהיא יכולה להתזיק ראש, צרכים להתזיק ראש לא להסיח דעת מה, אבל ר' הערש אמר: אני לא מוכן, באמצע אני אתבלבל אז אני אפול לתוף המים, זה לא... טוב, אז נסע.

או הבעל שם טוב התחיל ליסע עם עגלה וסוסים, נסיעה רגועה, בלי אורונים ובלי מרצדס, רק עגלה וסוסים. וככה הם כבר הגיעו לאיסטנבול לחפש את הבית כנסת, אדל ראתה את הבית כנסת, והיא הלכה לחוף הים לרחץ איזה בגד, הבגדים כבר התלכלכו מרב הדרך. ובינתיים בעקבותם נוסעים שני עשירים הכי מליארדיסטים בעולם, הכי עשירים בעולם, הם מגיעים לאיסטנבול עם האניה שלהם 4,000 רבל, והם שואלים: ראייתם אדם עם פאות? באיסטנבול אין פאות, אף אחד לא מכיר פאות שם, זה סימן מזהה, אף אחד לא ראה כזה

רוחצת פלים, לא משנה, היא עושה את רצון ה', רצון ה' שאני יעשה ספונגיה, שארחץ פלים, שאני יעשה אכל לילדים, היה לה רק שתי ילדים בסך הכל; את "הדייטשיל", שהוא התחפש, הוא היה הבן של הבעל שם טוב, הוא היה הבן של הבעל שם טוב, והיא היתה הבת, היא היתה אחות של "הדייטשיל", היא ו"הדייטשיל". קראו לו "דייטשיל", כי הוא היה הולך עם חליפה קצרה. באוקראינה לא היה חליפה קצרה, העקר שאנשים צחקו ממנו, שיעזבו אותו, שיתנו לו מנוחה, הוא היה עובד, הוא היה סוחר סוסים; קונה סוסים, מוכר סוסים. והבעל שם טוב לקח אתו לנסיעה רק את אדל, שזה בת, וגם את השמש ר' הערש, והם שלשתם נוסעים.

הבעל שם טוב אמר לר' הערש שהוא יכול להגיע לארץ ישראל בשננה, הוא לא צריך לא עגלה ולא אורון¹, הבעל שם טוב אמר את השם המפרש והוא היה מגיע לכל פנה בעולם, אז

❁ מראי מקומות והערות ❁

¹ למז'בוז' עם אורונים, זה שיא הפרימיטיביות.

¹ (הוא לא כזה פרימיטיבי כמוכם, אתם נוסעים

עצרת אלפים לרפואת מורינו הרב בכותל המערבי

אָדָם, אַף אַחַד לֹא יָדַע, שׁוֹאֲלִים אִם יוֹדְעִים, שׁוֹאֲלִים אֶת הַמְּלָחִים.

הַכִּינּוּ שְׂזֵה יְהוּדִיָּה, אָמְרוּ כַּנְרָאָה זֶה יְהוּדִיָּה. שְׂאֵלוֹ: רְאִית אֶת הַבְּעַל שֵׁם טוֹב? — כֵּן, זֶה אָבָא שְׁלִי, זֶה אָבָא שְׁלִי, אָבָא שְׁלִי, אֵיזָה נִס אֵיזָה נִס! מְצָאנוּ אֶת הַבַּת שֶׁל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב! בּוֹאִי תִרְאִי לָנוּ אֵיפֹה הַדְּבָרִים שְׁלָכֶם. אַז הָיָא מְבִיָּאָה אוֹתָם לְאֵיזָה מַחְסֵן שֵׁם לֵיד הַמְּלוֹן, [בַּמָּקוֹם שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶם לְהַנִּיחַ] בְּחִינַם אֶת הַמְּזוּדוֹת, [כְּלוֹמֵר שְׁבֹאוֹתוֹ מִלוֹן שֶׁהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הֵנִיחַ אֶת חִפְצָיו שֵׁם הֵם שִׁכְרוּ לָהֶם חֲדָר], מִיָּד הָעֵלוּ אֶת הַמְּזוּדוֹת לְמַעְלָה — לְקוֹמָה הָעֲלִיּוֹנָה, הָרָאוּ לְאֲדָל אֵיפֹה הַמָּקוֹם שֶׁל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, וְאֵת הַכֹּל —

שְׂכָרוּ אֶת הַחֲדָר הַכִּי הַכִּי יָפֵה בַּמְּלוֹן, מִשְׁהוּ מִשְׁהוּ, אוֹלָם עֲנֵק. חֲשַׁמֵּל עוֹד לֹא הָיָה, הַכִּיאוּ מָאָה — מְאֵתִים גֵּרוֹת, הָאוֹלָם מוֹאָר כְּאוֹר יוֹם. עֲכָשְׁיוֹ הוֹלְכִים לְחַפֵּשׂ אֶת הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, הוֹלְכִים לְחַפֵּשׂ אוֹתוֹ, הוֹלְכִים לְחוּף הַיָּם לְשֹׂאֵל שֵׁם אֶת הַמְּלָחִים, רְאִיתֶם יְהוּדִי עִם פְּאוֹת? לְאֵיזָה כּוּוֹן הוּא הֵלֵךְ? צְפוּנָה / דְּרוּמָה? וּפְתָאֵם רוֹאִים אַחַת מְכַבֶּסֶת בְּגָד, אֵיזָה אִשָּׁה,

פְּתָאם, הוּא מְתֹעֲרֵר [וְאוֹמֵר]:
"בְּסֹדֵר, אֲנִי אֶעֱבֹד אֶת ה' בְּלִי
עוֹלָם הַבָּא". וּמְמַשִּׁיךְ אֶת לַיִל
הַסֹּדֵר בְּהִתְלַהְבוֹת, וְעַם רְקוּדִים,
וְעַם שִׁירִים, כְּזֶה הִתְלַהְבוֹת אֲדֹל
לֹא רֵאתָה בְּחַיִּים שְׁלָה.

אַחֲרֵי זֶה הִיא שְׁאֵלָה אוֹתוֹ:
אָבָא, מַה קָּרָה בְּאֲמָצַע
הַסֹּדֵר? הִתְעַלְפָּת לִי, וּפְתָאם
הִתְעוֹרְרָתָ... הוּא אוֹמֵר: לֹא, זֶה
זוּג שְׁאִין לָהֶם שׁוּם סְכוּיִים
לִילְדִים. תְּמִיד [שְׂצַדִּיקִים מִמְשִׁיכִים יִשׁוּעָה
לְאָדָם] יֵשׁ [לְאוֹתוֹ אָדָם] אֵיזָה סְכוּי,
אֶחָד לְמֵאָה / אֶחָד לְאֶלֶף / אֶחָד
לְמִלְיוֹן, פֶּה אֶפְלוּ אֶחָד לְמִלְיוֹן
אִין. אַז פֶּשׁוּט לְקַחְתִּי אֶת הָעוֹלָם
הַבָּא... רֵאִיתִי שְׁכָבֵר שׁוֹקְלִים אֶת
הַזְכִּיּוֹת, אֶת הָעֵבְרוֹת, הַכֹּל
שׁוֹקְלִים לִי, הַכֹּל סוֹפְרִים. וְאָמְרוּ
לִי... בְּלִי עוֹלָם הַבָּא, לְקַחְתָּ לּוֹ
אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, הַשְּׁטָן אָמַר:
הַפַּעַם אֲנִי אֲנַקֵּם בּוֹ עַד הַסּוֹף, וְאָז
הִתְחַלְתִּי לְרַקֵּד וְלִשִׁיר בְּלִי עוֹלָם
הַבָּא, [כְּלוֹמַר שְׂאֵמֵר שְׂמוֹכֵן לַעֲבוֹד אֶת ה' בְּלִי
לְקַבֵּל עוֹלָם הַבָּא] בְּכֹזֶה הִתְלַהְבוֹת —
עוֹד יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מְקַדָּם. הַשְּׁטָן
רָאָה אֶת זֶה, נִכְנַע, הָרִים יָדָיו,
נִכְנַע. [אָמַר:] תְּחִזְרוּ לּוֹ, תְּחִזְרוּ
לּוֹ, תְּחִזְרוּ לּוֹ. זֶה הַסְּפוּר עִם

בְּשׂוֹר, דְּגִים, הַכֹּל מוֹכֵן. אֲדֹל רְצָה
לְבֵית כְּנֶסֶת לְחִכּוֹת לְאָבָא שְׁלָה,
הִיא יְדַעָה אֵיזָה בֵּית כְּנֶסֶת. הוּא
יוֹצֵא כְּלוֹ זוֹהַר, כְּלוֹ מְאִיר כְּמוֹ
שֶׁמֶשׁ, פְּרוֹזִיקְטוֹר. [אוֹמֵרֵת לוֹ אֲדֹל בְּתוֹ:
אָבָא, יֵשׁ כְּכֹר הַכֹּל, בְּשׂוֹר, דְּגִים,
מִצּוֹת, יֵינ, [בְּעוֹד שְׂקוּדָם לְכוֹן] לֹא הָיָה
כְּלוּם — לֹא מִצּוֹת, לֹא יֵינ, לֹא
מִיץ עֲנָבִים, כְּלוּם לֹא הָיָה. הִבְעַל
שֵׁם טוֹב — לֹא רוֹאִים עַל הַפְּנִים
שְׁלוֹ שׁוּם שְׁנוּי, הוּא קוֹרֵן הוּא
מְאִיר, יֵשׁ חֲשֵׁף אֶפְלָה, יוֹרֵד גְּשֵׁם,
זֶה בְּאִיסְטַנְבוּל לַיִל הַסֹּדֵר, אֲבָל
אֶף אֶחָד לֹא רוֹאָה כְּלוּם, הַכֹּל...
הוּא מְאִיר אֶת כָּל אִיסְטַנְבוּל
מִהָאֹר שְׁלוֹ.

וּמִתְחִילִים אֶת לַיִל הַסֹּדֵר
בְּהִתְלַהְבוֹת,
וְהוּא שֶׁר וְהוּא רוֹקֵד בְּאֲמָצַע
הַסֹּדֵר. פְּתָאם הוּא נוֹתֵן צְעָקָה:
"כְּכֹר נוֹשְׁעֵתֶם" — אֵיֶהֱר הָאֵט
גְּעָהֲלָפִין גִּיּוֹאֲרִין, גְּעָהֲלָפִין
גִּיּוֹאֲרִין. וְאַחֲרֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת הוּא
מְתִיז אֶת הָרֵאשׁ אַחוֹרָה, וְהָרֵאשׁ
נוֹפֵל אַחוֹרָנִית, [וְנִקְרָא בּוֹ] סִימְנִי
גְּסִיסָה, קוֹרְאִים כְּכֹר לְהִצְלָה,
לְדוּקִי גְרִינְוֹלְד, לֹא יוֹדְעִים מַה
לַעֲשׂוֹת, הָעֵינַיִם שְׁלוֹ מִתְהַפְּכוֹת,
חֲמֵשׁ דְּקוֹת הָעֵינַיִם מִתְהַפְּכוֹת.

העולם הבא.

חמש דקות לא ישאר יהודי אחד
 בחיים, מתוך מאה אלף יהודים /
 מליון יהודים — לא ישאר יהודי
 אחד בחיים. והבעל שם טוב
 מתחיל לשיר "לעשה נפלאות
 גדלות לבדו כי לעולם חסדו"
 (תהלים קלו, ד)...

בינתים, באיסטנבול היתה
 גזרה. הבעל שם
 טוב, כשהוא מגיע למקום, אז
 הוא עושה שם המון המתקות.
 היתה שם גזרה — כמו בחברון
 (תרפ"ט) — לכלות את כל היהודים,
 משש וחצי בבקר עד שמונה
 חסלו את כל היהודים בחברון,
 תוך שניה כל אחד שוחט את
 השכן שלו, יתנו פקדה, ילך פרוז
 פרחובות לחסל את היהודים,

וככה הוא שר בדבקות נוראה,
 בינתים הגזרה שבשש
 בבקר שוחטים את כל היהודים,
 עד שבע כבר לא יהיה יהודי אחד
 בחיים. בינתים לא מגלים לאף

אחד [שיש גזרה], אָמרו: אם היהודים ידעו מזה שיש כזה גזרה, הם חמש דקות מבטלים את זה, יהודים הם ערמומיים, הם מאלצים, הם נוצרו מהשטן אולי, הם מבטלים כל גזרה שבעולם, אין גזרה שיהודי לא מבטל! אז הם עשו תקנה שלא מגלים את זה לאף אחד, ואם ידעו שהיהודים יודעים — ידעו מי גלה, יש אחד חשוד אחד ממש, מומר להכעיס, הוא מגלה תמיד את הסודות של בית המלכות, מה שיש שמה בתוך המוסד, בתוך השב"כ, הוא מגלה ליהודים כל פעם מה שגוזרים, והם הולכים ומבטלים תוך חמש דקות, הם מביאים מליארד דולר / שני מליארד דולר, כמה שצריך, ומבטלים כל גזרה. אז אפשר לעשות את הגזרה רק בתנאי שאף אחד לא מגלה. ואם היהודים ידעו — ידעו מי גלה, ישר תולים אותו.

את כל היהודים, לא ישאר יהודי אחד, מה היהודים חטאו? מה הם פשעו? שהם קבלו את התורה? שהם קבלו תורה מסיני? מה החטא שלהם? טוב, הוא אומר הוא ילך לראש הקהל, לראש הקהל ממש, יעיר אותו באחד בלילה, יגיד לו מהגזרה ויברח, הוא אומר הוא יגיד לו תעשה מה שאתה רוצה, אתה רוצה תתלו אותי / לא תתלו אותי, תמצא לך עצה שלא ידעו שאתם בכלל יודעים, תראו לבטל את הגזרה בלי להראות שאתם בכלל יודעים ממנה. איך אפשר כזה דבר לעשות? לבטל גזרה ולהגיד אני לא יודע שיש כזו גזרה? ! ממה נפשך — אם אתה יודע שיש גזרה אז יתלו אותי, ואם לא תודיע שיש גזרה אז לא יתלו אותי ויתלו אתכם. הוא החליט שלא משנה, שיתלו אותי / שלא יתלו אותי, בכל אופן אני צריך להגיד שיש כזו גזרה.

והוא (השר) דופק באחד בלילה, שם באיסטנבול גומרים את הסדר ב-11, לא כמו כאן ב-4 בבקר — שלימזלניקים, שם גומרים זריזים, זריזים מקדימים

טוב, השר שהיה כל פעם מגלה, היה אחד השרים אוהב ישראל, אז הוא לא יכול להרדם בלילה, כבר אחד בלילה, עוד חמש שעות כבר שוחטים

יודע, אתה לא אומר שאתה שמעת מהגזרה הזאת, לא משנה איך תבטל את זה, אותי לא מעניין, אם יתפסו שאתה ידעת — תולים אותי. טוב, תוף כדי הוא ככר נעלם, הוא היה ספורטאי, היה לו גביע של טוקיו, הוא הצליח לברח כל עוד נפשו בו.

עכשיו היהודי (ראש הקהל) עומד בהלם, אסור לגלות שאני יודע אז איך אני אבטל את הגזרה?! הוא אמר "אתה לא מגלה!" אני לא יכול לגלות, שיתלו את הגוי הזה?! מה הוא חטא?! מה פשעו?! איפה יש עצה?! מה עושים עכשיו?! איך מגלים את הגזרה בלי לגלות?! איך מודיעים שיש גזרה ואסור

למצוות, כבר ב-11 כלם אחרי הסדר, כלם כבר במטות, כלם כבר קראו קריאת שמע שעל המטה, ופתאם ב-1 דפיקות בדלת, בעיטות, כמעט שוכרים את הדלת, הוא (ראש הקהל) יושן שנה עמקה אחרי ליל הסדר, הוא עזר לאשתו בהכנות לפסח, והוא לא ישן כבר כמה ימים, עכשיו הוא רגע נרדם, בום, פתאם פפצות, מפוצצים לו את הדלת. הוא רץ בכמהלה, הוא פותח, הוא רואה את השר הזה הידוע, האוהב ישראל. הוא אומר: תשמע, יש גזרה, עוד שעה — שעתיים לא נשאר יהודי אחד בחיים, הגעתי בדקה האחרונה, ואני בורח, אתה לא אומר שאתה

בְּכֹל שִׁידְעוּ שִׁידְעוּ שִׁידְעוּ אֵת זֶה ? !

טוב, אז הוא הולך, מעיר את כל ראשי הקהל, עוד תשע ראשי קהל, הם עשרה ביחד, הולך מבית לבית כבר שלש לפנות בקר עד שהוא מעיר את כלם, עד שכלם קמים, עד שכלם עזרו בבתיים שלהם, כבר לא ישנו שבוע, ועכשיו הלילה הראשון שטפה נחים — מעירים אותם באמצע הלילה עם דפיקות בדלת, בעיטות נוראות, כלם מתעוררים. מה? תשמעו: יש כזו גזרה ואסור לגלות שידועים מהגזרה. מה עושים עכשיו?! לאן נלך?! אסור בכלל לגלות שאנחנו יודעים מהגזרה, אחד אמר, טוב אחד אמר: אני יש לי עצה, הולכים לאמא של הסלטן, באיסטנבול הקיסר זה נקרא "סלטן", הוא שולט על חצי עולם, על מכה הוא שולט, על ארץ ישראל הוא שולט, על חצי עולם הוא שולט. אז עכשיו אנחנו נלך אל האמא, נספר לה את הספור כמו שהוא, ואולי היא תמצא עצה.

דופקים שם בדלת, מעירים את השוער, השוער גם ישן שנה עמקה. שלש לפנות בקר זה השנה הכי מתוקה שיש בעולם, הכי עמקה. הוא שואל אותם: מה קורה? שלש בבקר... כן, צריכים את האמא, צריכים את האמא של המלך, את האמא של הסלטן, את המלכה. מה, מה, מה דחוף? חכו עוד שעתים, חמש — היא תקום, אי אפשר להעיר אותה באמצע השנה, אין כזה דבר, מלכה לא מעירים באמצע השנה. לא! תעיר מיד! אתה לא יודע מה קורה, גם לו אסור לגלות שיש כזה גזרה. תעיר מיד! צועקים לו. טוב, הוא רואה שאין בררה, עשרה אנשים צועקים עליו, הוא רץ למלכה, דופק לה בחדר השנה, היא מתעוררת, שלש בבקר, בבקהלה. מה, מה קרה? מה קרה? שלש בבקר... הוא אומר לה: לא יודע, הגיעו פה עשרה נכבדים, עשרה יהודים, ואמרו להעיר אותך דחוף דחוף. טוב, היא קמה, היא רצה את כל המדרגות, מאה מדרגות עד שהיא יורדת למטה.

והיהודים אומרים לה:

טוב, שלש בבקר [= לפנות בקר],

והיא בעֶשֶׂר דְּקוֹת מְצַלִּיחָה
 לְהַגִּיעַ לְאַרְמוֹן. היא דּוֹפְקֶת
 לְשׁוֹעֵר, הַשׁוֹעֵר לֹא מְבִין, כָּבֵר
 אַרְבַּע בְּבִקְרָה, מַה קִּוְרָה?! מַה
 קִוְרָה כָּאֵן?! מַה?! אֶת מַעֲרִיחָה
 אֶת הַמְּלֶךְ בְּאַרְבַּע בְּבִקְרָה?! דְּבַר
 כְּזֶה לֹא קָרָה מֵעוֹלָם. כֵּן, תַּעֲרִיר
 אוֹתוֹ מִיָּד! זֶה מַשְׁהוֹ דְּחוּף,
 מַשְׁהוֹ סִכְנַת נַפְשׁוֹת — תַּעֲרִיר!
 הוּא לֹא מוֹכֵן. היא צוֹעֶקֶת עָלָיו
 וְכַמְעַט מְרַבֵּיצָה לוֹ, עַד שֶׁהוּא
 פּוֹתֵחַ אֶת הַשַּׁעַר, היא נִכְנָסֶת,
 הוּא רֵץ לְחֹדֵר שֶׁל הַמְּלֶךְ, מַעֲרִיר
 אוֹתוֹ בְּאַמְצַע הַשְּׁנָה...

הַמְּלֶךְ יוֹרֵד עִם הַפִּיגְמָה, מַה
 קִוְרָה אִמָּא? מַה קָרָה?
 מַה בָּאת לְכָאֵן, אַרְבַּע בְּבִקְרָה, מַה
 בּוֹעֵר? מַה, אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה
 קָרָה? אָבֹא שְׁלֶךְ בָּא אֵלַי בְּחֵלוֹם,

תִּשְׁמָעִי, יֵשׁ
 גְּזֵרָה לְהַרְגֵּ אֶת הַיְּהוּדִים, אָסוּר
 לְגַלּוֹת אֶת זֶה, אָסוּר לְדַעַת
 שְׂאֵנְחָנוּ יוֹדְעִים בְּכֻלָּל, וְאָסוּר
 לְדַעַת שְׂאֵת יוֹדַעַת מִהַגְּזֵרָה. היא
 אוֹמְרַת: אַל תִּדְאָגוּ, תִּשְׁבּוּ כָּאֵן,
 תִּשְׁתּוּ כּוֹס קָפָה, בְּלִי חֶלֶב, חֶלֶב
 זֶה חֶלֶב עֲכוּ"ם אָבֵל כֶּכָּה בְּלִי
 חֶלֶב עוֹד אֲפֹשֶׁר, כְּמוֹ אוֹתוֹ אֶחָד
 שֶׁהוּא גֵרֵשׁ אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
 מִפְּרָאג וּבִסוּף הוּא שְׁתָּה אֶת
 הַחֶלֶב וְה' יִרְחַם מַה שֶׁקָּרָה לוֹ...
 אַז קָפָה בְּלִי חֶלֶב — אֲפֹשֶׁר, אֲנִי
 עֹשֶׂינִי נוֹסַעַת לְבֵן שְׁלִי, יֵשׁ לִי
 רַעְיוֹן, אֲנִי חוֹזֵרֶת עוֹד שְׁעֵתִים
 וְתִרְאוּ שֶׁהַכֹּל הִתְבַּטַּל. טוֹב, הֵם
 יוֹשְׁבִים, הֵם שׁוֹתִים כּוֹס קָפָה.

וּבִינֵתָיִם היא לּוֹקַחַת מְרַכְבָּה
 עִם אַרְבַּע סוּסִים,

טוב? הכל בסדר אצלי, אני מתפלל חמש תפלות ביום, שם שטיח. תגיד מה עשית, תגיד מה עשית! אל תתחמק ממני, עוד מעט לא ישאר זכר מפל המשפחה שלנו, אנחנו כלנו נכלים, יהיה פה שרפה כלנו נשרף חיים, תגיד מה עשית!

אמא אמא, תשמעי, נכון עשיתי משהו — אכל עשיתי דבר טוב. מה עשית דבר טוב? מה עשית? החלטתי לחסל את היהודים, קוראים לזה "יודן ריין", יודן ריין — שפה יהיה נקי

ראיתי את אבא שלך בחלום, הוא אמר: לא ישאר זכר, עד שיש לא ישאר זכר מכל המשפחה שלנו, אני אמות, ואתה תמות, הילדים שלך ימותו, לא ישאר זכר. הוא אומר: אמא, מה יכול להיות? אני לא מבין מה פשר החלום.

מה פרוש "מה פשר החלום" — אתה עשית דבר לא טוב! תגיד מה עשית! איזה עברה עשית? אכלת ברמדאן? מה קרה?... לא אמא, אני לא אוכל ברמדאן, אני לא אוכל בשרותים, אני לא מתחבא, אני צם שלשים יום כמו שצריך. אז מה עשית לא

הספור. אבל כשהם חזרו [מהמלכה
אחר שבטלה הגזרה] הם שמעו עוד פעם
"לעשה נפלאות גדלות לבדו כי
לעולם חסדו"... ואז הם אמרו:
היה יהודי תמהוני שהיה שר את
השיר הזה, והם לא יודעים מי
המשגע הזה שבא לאיסטנבול
שכל הלילה הוא שר שעותים —
שלוש: "לעשה נפלאות גדלות
לבדו כי לעולם חסדו"...

אז הוא אמר, הבעל שם טוב
אמר: אם לא היהודי
התמהוני הזה המשגע הזה לא
היה כל הנס.

ולמחרת הם שני ימים
באיסטנבול, ביום
השני של פסח שוכרים אגיה,
מיד שכרו לו אגיה בארבע אלף
רבל, לארץ ישראל מאיסטנבול
ליפו, עוד לא היה חיפה אז, אגיה
נוסעת ליפו והיא תגיע תוך
שלושה ארבעה ימים, אם יהיה
רוח טובה כמוכך. אצל
הברטנורא כתוב שהיתה רוח
נגדית, היו צריכים שבווע להכנס
לאיזה אי, לאיזה מפרץ,
להתחבא מהרוח הנגדית, אז
צריכים מפרשים. נגיד

מיהודים, רציתי לנקות את העיר
מיהודים. מה?! השתגעתי
לגמרי?! אתה מתחיל עם
היהודים?! אתה לא יודע מה
קרה לפרעה?! מה קרה
לסיסרא?! את המן —
אחשוורוש תלה אותו בעצמו. מה
אתה מתחיל עם היהודים?!
אתה רוצה לחסל את כל
המשפחה שלי?! מה קורה
לך?! תקרע את הגזרה! אמא,
אמא, אני כבר קורע את הגזרה,
אמא אני רץ לקרע את הגזרה.
הוא רץ לארכיון, היה שם קלף,
הוא קרע אותו לגזרים, הביא את
זה לאמא שלו, אמא הנה כל
הגזרים, הגזרה בטלה, אין לך
מה לדאג.

מיד היא חזרה לארמון שלה,
שם חכו היהודים, כבר
חמש בבקר, עוד חמש דקות כבר
מתחילים ותיקין. והיא מראה
להם את הקרעים, היא אומרת
להם: הכל בסדר, אל תדאגו [הגזרה
בטלה].

ואז אחרי התפלה הם (- ראשי הקהל)
ספרו לכל היהודים מה
שקרה, ספרו לכלם את כל

ליוהנסבורג זה 8,000 קילומטר, אָנִיָּה עוֹשֶׂה 500 בַּיּוֹם [21 קמ"ש] — 16 יָמִים מְגִיעִים. אָבֵל אִם הָרוּחַ הַיָּם נִגְדֵית, אִזּוּ מְגִיעִים אַחֲרֵי חֲדָשִׁים, אַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים. וְשֵׁם לֹא הָיָה רוּחַ נִגְדֵית, וְהָאֲנִיָּה עָפָה עַל כַּנְפֵי רוּחַ.

פְּתָאם יֵשׁ סְעָרָה נוֹרְאָה בַּיָּם, סְעָרָה, הָאֲנִיָּה הוֹלְכֶת לְהִתְפַּקֵּן, לְהִתְפַּרֵּק. הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אוֹמֵר לְבַת שְׁלוֹ: תִּשְׁמָעִי, זֶה הַכֹּל בְּגִלְלִי, אֲנִי אֲשֵׁם בְּסְעָרָה, "בְּשֵׁלִי הַסַּעַר הַזֶּה" (עַל פִּי יוֹנָה א, יב). מַה קָּרָה אַבָּא? מַה קָּרָה? מַה עָשִׂיתָ לֹא טוֹב? לֹא, יֵשׁ לִי פֶה כְּתָבִים, סוּדוֹת כְּאֵלֶּה נוֹרְאִים, שְׁעוֹר לֹא הִתְגַּלוּ מְבַרִּיאַת הָעוֹלָם, וְהִשְׁטָן רוֹצֵה שְׂאֲנֵי אֲזִרְק אֶת הַכְּתָבִים לָיִם, אִזּוּ יֵשׁ בְּרָרָה — אוֹ לִזְרֵק אוֹתָךְ אוֹ לִזְרֵק אֶת הַכְּתָבִים, אֶת הַמַּחְלִיטָה. [עוֹנָה בְּתוֹ אוֹדֵל:] מַה זֶה, תִּזְרֵק אוֹתִי, מִי צָרִיךְ אוֹתִי?! מַה אֲנִי בְּכִלְלִי?! אֶת הַכְּתָבִים צָרִיכִים!

טוֹב, לְקַחוּ חֶבֶל, הִתְחִילוּ לְהוֹרִיד אוֹתָהּ, מוֹרִידִים אוֹתָהּ עַד הַבְּרָכִים, הַיָּם נָח מוֹעֲפוֹ, טוֹב אִזּוּ הִנֵּה הַיָּם נָח

מוֹעֲפוֹ אִזּוּ אֶפְשָׁר כִּכְּר לְהָרִים אוֹתָהּ, מְרִימִים אוֹתָהּ — בּוֹם! עוֹד פַּעַם סְעָרָה, הָאֲנִיָּה מִתְּהַפֶּכֶת, הֵם מוֹרִידִים אוֹתָהּ עַד הַמַּתָּנִים, מוֹרִידִים אוֹתָהּ עַד הַצְּוָאֵר, מוֹרִידִים אוֹתָהּ כִּכְּר גְּמַרְנוּ עִם הָרֹאשׁ בְּיַחַד, נִהְיָה שְׁקֵט דְּמָמָה, הַיָּם נָח, כִּכְּר לֹא מַעֲלִים אוֹתָהּ בַּחֲזָרָה, גְּמַרְנוּ, הַיָּם כִּכְּר עִם הָרֹאשׁ בְּתוֹךְ הַיָּמִים.

וְאִזּוּ הַיָּם מוֹצִיאָה אֶת הָרֹאשׁ וְהַיָּם נוֹתֵנָת צְעָקָה: אַבָּא, תוֹצִיא אוֹתִי בַּחֲזָרָה! הַיָּם הִיָּתָה עֲדִין קְשׁוּרָה עִם הַחֶבֶל. אַבָּא, לְהוֹצִיא אוֹתִי, אַבָּא! מַה, טוֹב מוֹצִיאִים אוֹתָהּ, מַה קָּרָה? מַה הַשְׁתַּנָּה? כִּכְּר הַסְּכַמַּת שְׂיִזְרְקוּ אוֹתָךְ, מַה אֶת מִתְחַרְטֶת?!

לֹא, אַבָּא, רְאִיתִי שְׂיִצֵּא מִמֶּנִּי כִּזְה בֵּן — שְׂזֵה נִכְד כְּמוֹכֵן (- רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא) שְׂיִאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם, שְׂזֵה שְׂוֵה פִי מְלִיאֲרֵד מִכָּל הַכְּתָבִים, הוּא יֵאִיר אֶת הָעוֹלָם בְּכִזְה אוֹר, הוּא יַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה, הוּא יָבִיא אֶת מְשִׁיחַ. אִזּוּ מִיֵּד זְרְקוּ אֶת הַכְּתָבִים, הַיָּם נָח מוֹעֲפוֹ.

המועד פסח, עוד מעט שביעי של פסח, קריעת ים סוף... והם הולכים ומתבודדים, פתאם תופסים אותם — קוראים לזה "היידמאקס" — זה אוכלי אדם, קוזאקים, אוכלי אדם, אצל הקוזאקים יש קבוצה של אוכלי אדם שקוראים לזה "היידמאקס", היום כבר לא נמצאת הקבוצה הזאת [שמ], "היידמאקס" זה כמו קניבלים, שאוכלים, היום יש גם קניבלים אצל האינדיאנים באמזונס ובאוסטרליה יש קניבלים, פעם קראו לזה "היידמאקס", והם משחזים את הסכינים, עושים מדורה ענקית, כן, הם שמעו היתה להם מידע סודי היתה להם משהו מהמוסד מהשב"כ, שהבשר של אדל זה הכי טעים שבכולם, חייבים לטעם את הבשר שלה לכבוד פסח, לכבוד שביעי של פסח, לעשות משהו קיגל, לעשות משהו טשולנט מהבשר של אדל.

וכבר האש דולקת והסכינים משחזים, עוד שניה כבר שוחטים אותה. פתאם ר' הערש צועק לבעל שם טוב: רב'ה, וואס

בינתים הם מגיעים לאיזה אי, כלם כבר, כלם כבר מטרללים, כלם כבר מפרקים לגמרי מהסערה הנוראה הזאת שכמעט האגניה התהפכה והתפרקה לתוך המים, כלם יורדים טפה לנוח על יבשה מצקת, רואים יבשה רואים ככה, וכלם אמרו ללכת בדיוק לשעה, שעה לנוח — קצת לנוח מהטלטולים של הסערה, ועוד שעה האגניה זזה, עושים שלש צפירות — טו טו טו, וגמרנו, מי שישאר — ישאר!

בינתים הולכים הבעל שם טוב והבת שלו ור' הערש להתבודד, לצעק. עכשיו חל

שׁוּיִגְסָטֵעַ? (- מדוע אתה שותק)
 תִּצְעַק! מַה זֶה כָּאן, עוֹד שָׁעָה
 שׁוֹחֲטִים אוֹתָנוּ. הַבְּעַל שֵׁם טוֹב
 אוֹמֵר: נַעֲלָמוּ לִי כָּל הַמַּחֲזִין, אוֹלִי
 אֶתָּה זוֹכֵר מִשְׁהוּ. אֲנִי לֹא זוֹכֵר
 כְּלוּם, אֶפְלוּ לֹא אֶל־יָי בִּי־ת, [עוֹנָה
 ר' הערש:]: כֵּן אֲנִי זוֹכֵר רַק אֶל־יָי
 בִּי־ת. — אַז תִּצְעַק אֶל־יָי בִּי־ת.
 הוּא צָעַק: א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח'
 ט' י' — בּוֹם! שׁוֹמְעִים כִּרְפָּרָה
 נוֹסַעַת, בְּדִיוֹק הַמְּשֻׁטָּרָה מְגִיעָה,
 כַּנְרָאָה שְׁהִיָּה לָהֶם אֵיזָה פְּלֶאפּוֹן
 סוּדִי, הֵם הִזְעִיקוּ אֶת הַמְּשֻׁטָּרָה,
 וְרוֹאִים כִּרְפָּרָה נוֹסַעַת, רוֹאִים
 שְׁפָלָה זָהָב, כְּלָם בּוֹרְחִים כָּל עוֹד
 נִפְשָׁם בָּם לִפְנֵי שְׁתּוֹפְסִים אוֹתָם.
 וַיִּוֹרֵד בֵּן אָדָם מִהַמְּרַכְבָּה,

הַמְּרַכְבָּה כְּלָה זָהָב, אֶרְבָּעָה
 סוֹסִים, חוֹתָךְ אֶת הַחֲבָלִים, הֵם
 כָּבֵר הָיוּ קְשׁוּרִים לְעֻצִים, הוּא
 מַעֲלָה אוֹתָם לְסַפִּינָה וְהֵם מְגִיעִים
 לְאִיסְטַנְבוּל בְּעָרֵב שְׁבִיעִי שֶׁל
 פֶּסַח.

וְרַק רַבְּנוּ זָכָה לְהַגִּיעַ לְאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, שׁוֹם צְדִיק לֹא
 הִגִּיעַ. לֹא הִגְאֹן [מוֹלָנָא, שׁוֹסַע לִשְׁם כֵּךְ
 עַד אַמְסִטְרַדַם (הֵרֵב בְּשִׁיעוּרִים)], וְלֹא ר'
 נִפְתָּלִי כ"ץ — הַסְּמִיכַת חֲכָמִים,
 וְלֹא הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, רַק הַרְבֵּיָה
 הַיְחִידִי. הוּא אָמַר: רַק אֲנִי
 הִצַּלְחֲתִי לְהַגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי
 אֲנִי הִיִּיתִי בְּכֹזֵאת קִטְנוֹת
 דְּקִטְנוֹת², הַרְבֵּיָה הַפְּשִׁיט אֶת כָּל

❁ מראי מקומות והערות ❁

² שבחי הר"ן - אות י

כלל הדבר, כי הוא זכרוננו לברכה עשה בכונה, והניח עצמו לבזות בכל מיני בזיונות. ואמר להאיש שהיה עמו שאלו הבזיונות יהיו לו לו טובה גדולה בהליכה ובחזרה. כי גדל עצם המניעות הגדולות שהיה לו לבוא לארץ ישראל אי אפשר לשער ולהעריך ולספר. ולא היה לו באפשרי לבוא לארץ ישראל כי אם על ידי קטנות זאת כאשר נשמע אחר כך מפיו בפרוש. ואמר, שאם לא היו לו אלו הבזיונות והקטנות לא היה לו באפשרי לבוא לשם בשום אופן. ואמר שראה שהוא מוכרח לשאר שם בסטנבול והינו למות שם, אך זאת הקטנות והבזיונות הצילו אותו, כי קדם שבאין לארץ ישראל וכו' כנ"ל: שם אות יב

...ורבנו, זכרוננו לברכה, עשה שם כל מיני קטנות כנ"ל. והיה שם על קבר של ר' נפתלי זכרוננו לברכה. וכל מה שעבר עליו בסטנבול בגשמיות וברוחניות תקצר המון יריעות לספר. וכפי המובן מדבריו, שהיה שם, בסכנה גדולה ועצומה והיה סבור שבודאי יהיה נשאר שם והינו שישתלק שם אך השם יתברך עשה עמו נסים הרבה ועבר על הכל. והקטנות הנ"ל הועיל לו מאד: גם כשבא מהקבר של ר' נפתלי, נפל פתאם על הארץ ושכב כך כמה שעות. ואחר כך הניחו אותו על המטה ושכב שם כל הלילה עד למחרת חצי היום. והיה שוכב כמו שנגוע עד שעזרו השם יתברך שקם ממטתו וחזר לאיתנו. והיה לו סכנות גדולות רבות ועצומות, ומניעות אין מספר בכל עת ובכל

בקע לגולגולת, כל אחד יתן בקע לגולגולת, קריעת ים סוף.

הַגְּשְׁמִיּוֹת שְׁלוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רַק אִם מִפְּשִׁיטִים אֶת כָּל הַגְּשְׁמִיּוֹת.

שביעי של פסח

יתרו שמע קריעת ים סוף ובא, קריעת יום סוף, מלחמת עמלק, כי כל הניסים של ים סוף לא עוזרים שיש עמלק, מול

• השיעורים נכתבו על פי הבנת השומע •
קריעת ים סוף נבקעו המים,

מראי מקומות והערות

רגע שם. ואמר שהבזיונות והקטנות הנ"ל הועיל לו מאד כנוכר לעיל:

ויקרא אחרי הקידוש

משה רבינו עבר בכל הרחובות, באוהל מועד וצעק בכל כוחו אני בלעם, הלך וצעק אני בלעם. נחשון בן עמינדב לא הסכים למשה, הוא התנגד, הוא היה מרדן, כזה מרדן אז נחשון לא הסכים שיכתבו עליו נשיא ומשה לא הסכים לכתוב א', היה שם ויכוח עד זוב דם, השם אומר לו תכתוב א', הוא לא מסכים, בסוף הוא כתב א' זעירא, כי משה אומר שהוא בלעם, כמו לבלעם ויקר בלי א', ובלעם אמר שהוא משה, זה היתה המחלוקת של בלעם עם משה, תמיד בלעם אומר שהוא משה, משה אומר שהוא בלעם³, "מחזה שדי יחזה שומע אמרי אל גלוי עיניים", אז עד היום הם מתקוטטים משה אומר שהוא בלעם, בלעם אמר שהוא משה.

א' זעירא זה גימטריא רבי עקיבה עם ה'.

היצר הרע לא עזר שום ניסים, כל הניסים שראה הוא ידע שאם הוא נשאר במדין הוא ישאר עובד עבודה זרה כמו כולם, אם הוא היה נשאר עוד שניה אחת שום דבר כמו עם ישראל במצרים אפילו שראו את כל הניסים אם היו נשארים עוד שניה אחת הם היו שוקעים בחמישים שערי טומאה כי נגד היצר הרע לא עוזרים שום ניסים.

כמו עשו הרשע הוא היה רואה כל היום ניסים, אצל רבקה הנר אף פעם לא כבה אבל זה לא עזר לו כלום הוא נשאר רשע לכן לא כתוב את המיתה של רבקה בתורה רק של שרה כי כולם היו מקללים אותה שהביאה רשע כזה.

אז יתרו ראה שעוד רשע הוא ישאר במדין אז הוא רץ ישר למשה רבינו, כי נגד היצר הרע לא עוזר שום דבר רק ללכת לצדיק.

שיעורי שבת קודש

מראי מקומות והערות

³ הפנים, שאלו את משה איך קוראים לך? אני בלעם, בלעם אמר אני משה.

³ אז הלכו לאריה דרעי, הוא היה אז שר

לה תפאטה אח"כ היא התגיירה
קראו לה נפאטה

עבשיו בזימבבואה מצאו את
המכרות של שלמה
המלך, מצאו כתובת בעברית
שכתוב שם מכרות שלמה.

[הראו] למורינו הרב פתק שכתוב בגמ' בגיטין

ס"ג שהיתה אחת שקראו לה נאפתה
והעדים כתבו תאפתה עם ת' כמו נקרת ותקרת
שהרב אמר] כן, נקרת הצור, בחומש
שלי כתוב נקרת הצור, אז זה על
אותו משקל של נקרת ותקרת, כי
בתחילה היא היתה גויה קראו

והתקדשתם

למה אדם מתחתן

כֶּסֶף 930,160 שָׁנָה.

וְאַחֲרֵי זֶה 130 שָׁנָה שֶׁהוּא הָיָה
פְּרוֹשׁ, כִּי אָסוּר שְׂיִצָּא,
אָסוּר שְׂיִצָּא טָפָה אַחַת, כָּל שְׂפִיכָה
זֶה 400 מְלִיּוֹן תָּאֵי זָרַע, אִם יוֹצֵא
לְאָדָם זָרַע נִשְׁפָּךְ לוֹ זָרַע זֶה 400
מְלִיּוֹן תָּאֵי זָרַע, זֶה 400 מְלִיּוֹן
שָׂדִים אִם זֶה לֹא עַל יְדֵי מְקוּהָ
בְּכִשְׁרוֹת וְלִשְׁם יַחֲוֹד וְהוֹלְכִים
קוֹדֵם לְכַתֵּל וּמִתְפַּלְלִים לֵה' שֶׁרַק
יֵצֵא מִזֶּה נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וַיֵּצֵא
מִזֶּה נְשָׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי תוֹרָה נְשָׁמוֹת
שְׁעוֹבָדִים אֶת ה' כְּמוֹ שֶׁר' נִתֵּן
אוֹמֵר שְׂיִצָּא מִזֶּה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

רַבִּי נִתֵּן שׁוֹאֵל בְּשִׁבִיל מַה אָדָם

אָדָם בָּא רַק לְהוֹדוֹת לֵה' כָּל
הַתְּכָלִית לְהַגִּיד סְפִירַת
הָעֵמֶר עִם הַנְּגוּנִים לְמַנְצָח בְּנִגְיֹנוֹת
7 פְּעָמִים עִם הַמְּנוּרָה, כְּמוֹ דָּוִד
הַמֶּלֶךְ שָׁעַם זֶה הוּא הָיָה מְנַצֵּחַ אֶת
כָּל הַמְּלַחְמוֹת לְמַנְצָח בְּנִגְיֹנוֹת,
וּבְכָל הַסְּדוּרִים זֶה בְּצוֹרֵת הַמְּנוּרָה,
וְאַחֲרֵי זֶה יֵשׁ לָנוּ אֲנָא בְּכַח לְהַגִּיד
3 פְּעָמִים אֲנָא בְּכַח וְאַחֲרֵי זֶה
[לְשִׁיר] יִשְׁפַע שְׁפַע רַב, יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, מִכָּל סִיג וּפְגָם, סִיג וּפְגָם,
אֲנַחְנוּ מִתְקַנְיִם כָּל סִיג וּפְגָם,
מִתְקַנְיִם מִחֻטָּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן
[שְׁחִי] 930 שָׁנָה, אָדָם הָרֵאשׁוֹן לֹא
עָשָׂה כְּלוּם, אֲזַ צְרִיכִים לְכַפֵּר עַל
930 שָׁנָה שְׁלוֹ, קַעְרָה זֶה 770

יְלָדִים אוֹ עִם לְשׁוֹן מְחַבֵּרָת, אוֹ עִם מוֹם בְּלֶב, אוֹ חֲצֵי עִירוֹרִים, אֲנָשִׁים לֹא מְבִינִים לָמָּה נוֹלָדִים יְלָדִים עִם מוֹמִים, כִּי כָּל הַתְּאֵוָה, זֶה עוֹנֵשׁ הַתְּאֵוָה, זֶה תְּאֵוָה לְעֵינַיִם, אַחֲרֵי חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן נִפְלְנוּ לַתְּאֵוָה הַזֹּאת, אִם לֹא חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן הַתְּאֵוָה הַזֹּאת לֹא הָיְתָה קִיּוּמָהּ בְּכֻלָּהּ, אָדָם הָרֵאשׁוֹן רָצָה שְׂתַּהֲיֶה בְּחִירָה הוּא עֲשָׂה הַכֹּל בְּכּוֹנֵה, גַּם אֲבָרָהֶם יָרַד לְמִצְרַיִם אֲזַי אֹמֵר הָרַמְבַּ"ן חֲטָא גְדוֹל אֲבָל לָמָּה הוּא יָרַד לְהִכְנִיעַ אֶת הַטְּמֵאָה הַזֹּאת. (שְׁעוֹר מְסִינֵן תַּשַּׁפ"ג).

מִתְחַתֵּן? בְּשִׁבִיל הַתְּאֵוָה הוּא מִתְחַתֵּן? יוֹתֵר טוֹב שְׁלֹא יַעֲשֶׂה חֲתָנָה יוֹתֵר טוֹב שְׁלֹא יִתְחַתֵּן שְׂיִשָּׁב לוֹ בְּאִיזָה פְּנֵה יֵשֵׁב בְּדַד וַיֵּדֵם, אֲזַי הוּא מְבִיא בְּאַרְחַ חַיִּים שְׁאֲנָשִׁים לֹא יוֹדְעִים בְּשִׁבִיל מַה הֵם מִתְחַתְּנִים בְּכֻלָּהּ, רַבִּי נִתָּן צוֹעֵק עַל זֶה מְרָה אֵיךְ אַתֶּם מִתְחַתְּנִים בְּכֻלָּהּ, פְּתָאוּס. |¹ אֲזַי רַבִּי נִתָּן אֹמֵר בְּשִׁבִיל מַה מִתְחַתְּנִים בְּשִׁבִיל מַה, אִם בְּשִׁבִיל הַתְּאֵוָה אֲזַי... אָדָם אֹמֵר יֵשׁ לִי כֶּבֶד אֲשֶׁה, אֲזַי מַה? אֲזַי מַה אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהַתְּאֵוָה מִתְּרַת? אֲזַי יוֹלָד יוֹלָד בְּעַל מוֹם! אִם אָדָם מְכוֹן בְּשִׁבִיל תְּאֵוָה אֲזַי נוֹלָדִים

הַפְּרָשָׁה

בְּמִשְׁנַת מוֹרֵינוּ הַרֵב

מְרָאֵי מְקוֹמוֹת וְהַעֲרוֹת

כּוֹחַ לַחֲכוֹת עוֹד יוֹם אֲבָל לְפִי הַסְּפָרְדִים אִסוּר בִּלְ"ג בְּעוֹמֵר לְהַסְתַּפֵּר רַק בְּמוֹצָאֵי לַ"ג בְּעוֹמֵר צְרִיכִים לְדַעַת אֵת זֶה אֲפִילוֹ אִם אַתָּה רוֹאֵה אֵת הָאֲשִׁכְנִזִים כִּבְר מְסַתְּפִים מִתְּגַלְחִים מוֹרִידִים אֵת הַזֶּקֶן, לֶךְ אִסוּר לְהוֹרִיד אֵת הַזֶּקֶן אַתָּה רוֹצֵה לְהוֹרִיד תַּחֲכֶה עוֹד יוֹם, הַמִּתֵּן הַרְבֵּה אֹמֵר הַעִיֵּק זֶה הַמִּתֵּן.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׂגָם כֵּן הַבֵּית יוֹסֵף מַחְמִיד בְּהַרְבֵּה דְבָרִים בְּשַׁחֲטָה בְּנִיקוּר יֵשׁ הַמּוֹן חוֹמְרוֹת, הֵם לֹא רָצוּ לְאֲכֹל אֲצִלְנוּ - קִיקוּב, הֵם הָיוּ מְגִיעִים עַד שֶׁהַבְּנֵי שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְפִי הַבֵּית יוֹסֵף, הֵם אִמְרוּ אֲנַחְנוּ לֹא יִכּוֹלִים וַכֵּךְ הֵם שִׁבְעִים וְכָל מִינֵי תִירוֹצִים בְּסוֹף קִלְטָתִי שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְפִי הַבֵּית יוֹסֵף.

⁴ עֲכָשׂוּ סְפִירַת הָעוֹמֵר אֲזַי בְּסֹדֵר לֹא מִתְחַתְּנִים זֶה נֶס, מִתְּפָאֶרֶת שְׁבַתְּפָאֶרֶת מִתְחַלִּילִים לְהַתְחַתֵּן בְּשִׁבְעֵי הַזֶּה מוֹתֵר לְהַתְחַתֵּן יֵשׁ קְהִילוֹת שֶׁמִּתְחַתְּנוֹת אֲפִילוֹ מְעַרְבֵי רֹאשׁ חוֹדֵשׁ אֲבָל מִתְּפָאֶרֶת שְׁבַתְּפָאֶרֶת זֶה 17 יוֹם, תְּפָאֶרֶת שְׁבַתְּפָאֶרֶת עַד, הַיּוֹם אֲנַחְנוּ נִצַּח שְׁבַנְצָה זֶה הִיָּה בְּשִׁנֵּי שְׁבוּעוֹת זֶה הִיָּה וְשִׁלּוּשֵׁי יָמִים, שְׁתֵּי שְׁבוּעוֹת זֶה הִיָּה 17 יוֹם, 17 יוֹם כֵּן, זֶה הִיָּה 17 יוֹם, מִזֵּי 17 יוֹם עַד 33, אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים 34 זֶה 17 יוֹם בְּדִיּוֹק, שְׁכַל סְפִירַת הָעוֹמֵר זֶה רַק 17 יוֹם מִתְּפָאֶרֶת שְׁבַתְּפָאֶרֶת שׁוֹזֵה ב' אִיִּיר עַד לַ"ג בְּעוֹמֵר כִּי לְפִי הַסְּפָרְדִים אִסוּר לְהַסְתַּפֵּר בִּלְ"ג בְּעוֹמֵר זֶה רַק הָאֲשִׁכְנִזִים עוֹשִׂים אֵת הַהִיִּתֵר הַזֶּה, הָאֲשִׁכְנִזִים אֵין לָהֶם

נדב ואביהוא

עָרְלַת הָאֵזֶן, אֲסוּר לַיִשׁוּן בְּלִילָהּ, אֲסוּר לַיִשׁוּן. אֲתָמוּל גְּמָרְנוּ בְּתִשְׁעָה, עַד חֲמִשׁ בַּבּוֹקֵר אֲסוּר לַיִשׁוּן. אַחֲרֵי זֶה יֵשׁ מִקְוֵה וְשִׁירִים וְרִיקוּדִים וְחִצּוֹתִים וְכֹל זֶה 24 שָׁעוֹת. 24 שָׁעוֹת, אָדָם צָרִיף בְּכֻלָּל לֹא לַיִשׁוּן, אֵין צָרִיף לַיִשׁוּן, הַיּוֹם לֹא יִשְׁנִים בְּכֻלָּל. לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה לַיִשׁוּן, אֵין כְּזֶה מוֹשֵׁג לַיִשׁוּן אֵין כְּזֶה מוֹשֵׁג שִׁישְׁאָרוֹ יִשְׁנִים בְּכֻלָּל. לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה לַיִשׁוּן. אֵין כְּזֶה מוֹשֵׁג לַיִשׁוּן. אֵין כְּזֶה מוֹשֵׁג שִׁישְׁאָרוֹ יִשְׁנִים בְּכֻלָּל.

דְּבָר ראשון זה תקיעת שופר, ומיד אחרי כְּתוּב שְׁבַ"ד (יד) סִינֵן תִּהְיֶה כְּבֵר הַגְּאוּלָּה וּבְחֻשְׁשׁוֹן יִהְיֶה גּוּג וּמְגוּג, כֹּל זֶה זוֹהֵר בְּלֶק לְלִמּוּד כֹּל יוֹם זֶה־ר בְּלֶק, בִּי"ד סִינֵן תִּהְיֶה הַגְּאוּלָּה בְּשִׁלְשׁ וְחֻצִי זֶה נִקְרָא 9 וְחֻצִי שָׁעוֹת, וְיִרְאוּ אֶת הָאֵילָה. וְזֶה "לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשְּׁחַר", הַכֹּל זֶה הוֹלֵךְ עַל אֵילַת הַשְּׁחַר, הַכֹּל יִהְיֶה בְּשִׁבִיל אֵילַת הַשְּׁחַר, אָדָם בָּא לְעוֹלָם לְהַגִּיד כֹּל יוֹם מְזִמּוֹר כ"ב "לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשְּׁחַר", כֹּל יוֹם חֵיב לְהַגִּיד מְזִמּוֹר כ"ב, "וְלִילָהּ וְלֹא

"וַיִּרְאֵם אֶהֱרִן" (ויקרא י, ג). מִשָּׁה הִנֵּה גַם לֹאֲהֲרֵן וְנִגְנִיו דָּם עַל הַתְּנוּפָה גַם הַמְצָרַע מַזִּים עַל הַתְּנוּפָה כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וְלִקְחָה הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֵׁם וְנָתַן בַּכֹּהֵן עַל "תְּנוּפָה" אֵזֶן הַמִּשְׁתַּהֵר הַיִּמְנִיט וְעַל בַּהֵן יְדוֹ הַיִּמְנִיט וְעַל בַּהֵן רִגְלוֹ הַיִּמְנִיט (ויקרא יד, יד), אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם לְכֻלָּם יֵשׁ תְּנוּפָה. לְכֻלָּם יֵשׁ תְּנוּפָה? שִׁיִּהְיֶה לְכֻלָּם תְּנוּפָה, אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת שְׁלֻכָּל אֶחָד יֵשׁ תְּנוּפָה, וְאִזּוּ מַזִּים עַל הַתְּנוּפָה, וְעַל בַּהֵן יִמִּין. שְׁהֵם שְׁנֵי הַסִּימָנִים שְׂרַחֵל אֲמָרָה לִיעֶקֶב וְאִזּוּ הִיא אֲמָרָה לְלֵאָה אֶת שְׁנֵי הַסִּימָנִים שֶׁתִּתְחַתֵּן עִם יַעֲקֹב. אֵיצִיק הַסוֹהֵר אֲמַר לִי שְׂרַחֵל לֹא אֲמָרָה שֶׁהִיא קְבֻלָּה, הִיא אֲמָרָה יֵשׁ סִימָנִים יֵשׁ מִיַּדְעָה. מִיַּדְעָה לְכַלּוֹת, הַמְדָרִיכוֹת לְכַלּוֹת מוֹסְרוֹת אֶת הַסִּימָנִים הָאֵלֶּה, כֹּל הַמְדָרִיכוֹת הֵם אוֹמְרוֹת לְכֹל כְּלָהּ, צָרִיכִים לְדַעַת לְגַעַת בְּתְנוּפָה אוֹזֵן יִמִּין, לְגַעַת כְּבֵהֵן יְד יִמִּין, כְּבֵהֵן רִגְל יִמִּין. זֶה כֹּל תְּזוּרִיעַ מְצוּרָעָה.

כֹּל הַתְּזוּרִיעַ זֶה "וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשׂוֹר עֶרְלָתוֹ" (ויקרא יב, ג). כִּי יֵשׁ עֶרְלַת אֵזֶן, יֵשׁ עֶרְלַת לֵב, אָדָם צָרִיף לְמוֹל אֶת עֶרְלַת הַלֵּב, אֶת

מוראי מקומות והערות

דאיילתא לגו קבריה דרעיא מהימנא דביתא ותיבה תלת קלין עליה וכו'.

⁵ זוהר חדש בלק: ובירחא תליתאי בד' לירחא בתשע שעותי ופלגא, יהכון כל בני מתיבתי בהדה

שְׁלוֹשִׁים ו-9 מְקַבְּלֵת 43, יוֹרֵד אַרְבָּעִים וְשָׁלוֹשׁ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תְּשַׁעִים יוֹרֵד שְׁלוֹשִׁים וְתֵשַׁע, נִשְׂאָר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה אִם יֵשׁ עֲשָׂרָה בָּנִים הֵיוּ צְרִיכִים לְחַלֵּק לְשֹׁלֵשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה אִזּוֹ שְׁלוֹשִׁים וְחֲמֵשׁ, וְאִם יֵשׁ חֲמֵשֶׁה יְלָדִים זֶה שִׁבְעִים, וְאִם יֵשׁ אַרְבַּע יְלָדִים זֶה תְּשַׁעִים, וְאִם שְׁלֹשׁ זֶה מֵאָה עֲשָׂרִים, שְׁנַיִם מֵאָה שִׁבְעִים וְחֲמֵשׁ.

וְזוֹ מֵה שְׂאוֹמֵר אֲדָמוֹן, שְׂזֵה שְׂאֲנִי זָכַר הַפְּסָדִיתִי, אֲדָמוֹן אוֹמֵר מֵה פִּירוֹשׁ הַדָּבָר הַזֶּה? לְמַה בְּס"ח עֲמוּד ב' שֵׁשׁ שׁוֹרוֹת לְמִטָּה כְּתוּב שֶׁהֵבֵן הַכִּי מִסֶּכֶן. אִם יֵשׁ רַק בֶּן אֶחָד בְּסֹדֵר, הוּא יִקְבַּל, מְגִיל שְׁתֵּים עֲשָׂרָה וְחֲצִי. יוֹצֵא שְׂאֲדָם יֵשׁ לוֹ עֲשׂוֹר בְּנוֹת אִם הוּא זָכָה לְעֶשֶׂר, כְּמוֹ חֲמֵשׁ בְּנוֹת צְלָפְחָד, שֶׁמְקַבְּלוֹת שְׁתֵּי חֻלְקִים, בְּגוֹלָן מְקַבְּלוֹת חֻלֵּק וּבְאֶרְזֵן, מִשְׁכֶּם

דְּמִיָּה לִי, יִחְלְקוּ בְּגָדֵי לָהֶם וְעַל לְבוּשֵׁי יְפִילוּ גוֹרֵל, וְאֵתָה ה' אֵל תִּרְחַק אֵילוֹתַי", שֶׁה' לֹא יִרְחַק מֵאֵתָנוּ, שְׁכָל הָעֲנִיָּן שֶׁחֲפָצִיבָה עוֹלָה, חֲפָצִיבָה עוֹלָה לְהָר נָבוּ, לְפִסְגָּה, וְתוֹקַעַת תְּרוּעָה תְּקִיעָה תְּרוּעָה.

ב' כְּתוּב בְּכַתְּבוֹת ס"ח עֲמוּד א' שְׁלֹשׁ שׁוֹרוֹת מְלֻמְטָה (רֵאָה טַבְּלָה) מִי שֵׁיִשׁ לוֹ עֲשׂוֹר בְּנוֹת וּבֶן וּמֵת, אִם יֵשׁ מְלִיּוֹן שְׁקָל הָרֵאֲשׁוֹנָה מְקַבְּלֵת עֲשִׂירִית זֶה מֵאָה אֶלֶף, וְהַשְּׂנִיָּה תְּשַׁעִים אֶלֶף, הַשְּׁלִישִׁית שְׁמוֹנִים וְאַחַד אֶלֶף, הָרְבִיעִית שִׁבְעִים וְשָׁלוֹשׁ אֶלֶף, 5. שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ, 6. חֲמִישִׁים וְתֵשַׁע, יוֹרֵד חֲמִישִׁים וְתֵשַׁע נִשְׂאָר חֲמֵשׁ מֵאוֹת שְׁלוֹשִׁים, 7 מְקַבְּלֵת חֲמִישִׁים וְשָׁלוֹשׁ, יוֹרֵד חֲמִישִׁים וְשָׁלוֹשׁ נִשְׂאָר אַרְבַּע מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשִׁמּוֹנָה ו-8 מְקַבְּלֵת 47.829 יוֹרֵד אַרְבָּעִים וְשִׁבְעֵי נִקְוָה שְׁמוֹנָה, נִשְׂאָר אַרְבַּע מֵאוֹת

מראי מקומות והערות

אם באו כולם להנשא כאחת חולקות בשוה.

⁶ כתובות סח ע"א

⁷ כתובות קח ע"ב

משנה. אדמון אומר שבעה מי שמת והניח בנים ובנות, בזמן שהנכסים מרובין הבנים יורשים והבנות נווות, ובנכסים מועטים הבנות יונו והבנים יחזרו על הפתחים. אדמון אומר בשביל שאני זכר הפסדתי. אמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון.

גופא אמר רבי בת הניזונת מן האחיין נוטלת עישור נכסים אמרו לו לרבי לדברך מי שיש לו עשר בנות וכן אין לו לבן במקום בנות כלום אמר להן כך אני אומר ראשונה נוטלת עישור נכסים שניה במה ששיירה ושלישית במה ששיירה וחזרות וחולקות בשוה (סח, ע"א) כל חדא וחדא דנפשה שקלה הכי קאמר

את כל הגזירות שבעולם. אין גזר דין שזה לא מבטל, אין גזר דין בעולם שזה לא מבטל! אדם שאומר 7 תיקון הכללי, עכשיו שמונה ורבע, עד שמונה ורבע בליזה יהיה אפשר להגיד, נגיד כל שעה שלוש תיקון הכללי, שלושים וחמש תיקון הכללי, כל ילד מקבל שלושים וחמש, אדם בא לעולם לקבל על עצמו להגיד שלושים וחמש תיקון הכללי בשעה, זה מה שאדם בא לעולם.

וזה "בקרבתם לפני ה'", נדב ואביהוא הם לא האמינו שמשה יתיה, זה דור של שמד. העיקר זה מסרקות של ברזל, העיקר הוא דור שמד, אדם בא לעולם בשביל דור של שמד. דור של שמד זה התכלית. ר' אברהם אלימלך מקרלין הוא עשה כאלה צעקות, שמעו את זה עד צפת... הגבאי שלו אמר לו רבי, איר גייט אויס, זאל אויסגיין! זאל אויסגיין! איך האב נישט געפועל'ט, (רבי אתה גווע, שאווע! שאווע! אני לא פעלת) **המון אדמורי"ם תזרו מאמריקה, מאנגליה, למות עם כולם, למות עם כולם, הרי"ץ עוד הצליח, עוד הספיק לברוח עם האניה האחרונה לשכדיה, בניסים,**

עד צפנת פענח, עד עפולה זה הכל של מנשה, משכם עד חדרה ועד גבעת אולגה זה הכל של מנשה, ומגבעת אולגה, זה של אשר. משכם זה מול נתניה עד גבעת אולגה, זה הכל מנשה, הכל מנשה, "לי גלעד ולי מנשה" שמנשה זה לפני כולם, מנשה אותיות נשמה שיהיה לו נשמה.

ובתתקע"ב יתגלה משיח בן יוסף. הוא גם יתקע תרועה תקיעה תרועה, תרועה תקיעה תרועה, ואז כולם יארוזו את החבילות את הקונטיינרים ואת המזודות אז יהיה עשרים אלף אניות של גויים שיבואו להלחם בעם ישראל, כל אניה אלף תלים, שזה עשרים מליון, ואז הם יפתח, כל אניה של יהודים יעיפו אלף טלים, כולם יפלו לים... אמר דבר ראשון יזרק אטום... נזרוך כובעים שכתוב עליהם שובו בנים, וזה יהפך את האטום יהפך את האטום, זה יהפך לממתקים, לממתקים, לטופים, זה בלי סכר, אז אין בעיה, אז אפילו לאלה שאין שום סכרת יאכלו את הממתקים, אבל יגידו 7 תיקון הכללי, אם יגידו שבע תיקון הכללי זה לא יכול להזיק. שבע תיקון הכללי זה מבטל

כוסות מזה מתעברת שרה, מתעברת רבקה, מתעברת רחל, מתעברת לאה, כולם מתעברים בנו גם שרה גם רבקה גם רחל גם לאה, הכוס האחרונה זה באמת לאה, יש עוד כוס חמישית כנגד אסתר המלכה, שהיא אמרה לצום כליל הסדר, היא עשתה צום שלשה ימים. אז צמו ליל ט"ו, צמו ליל ט"ז, ליל י"ז. עד שלא תלו אותו, לא הפרו את הצום. כמו שכתוב ב"דבר בעתו"... שבסיום השו"א הרב של צפת אמר לא לקדש את הלכנה בחודש אייר עד חמשה עשר, ואז הגיע מברק שהוא - היטלר? מוח שמו כבר התאבד, קבר את עצמו בכמה מטר בתוך האדמה. אבל יהודי גילה את הבונקר. קצין יהודי, ומיד שרפו אותו.

זה כל העבודה, מצות פריה ורבייה, חייבים ללמוד כתובות דף ס"ח... ללמוד שש שורות אחרונות למטה שאדם חייב שיהיה לו עשר, יש לו מליון, קונים מאה אלף, שמונים ואחד אלף, תשע אחרי זה שבעים ושתים אלף, אחרי זה ששים וחמש אלף, אחרי זה חמישים ותשע, אחרי זה חמישים ושלוש, אחרי זה ארבעים ושבע נקודה שמונה, אחרי זה שלושים ושמונה נקודה שבע, כל

בסוף לקחו כל האניה לשבדיה, ידעו שיתלו את כולם. כל עשרת בני הקמן תלו בהושענא רבא...

עשו את ההסדר לחלק את אירופה לחסל את עם ישראל, את היהודים. ולא יזכר שם ישראל עוד, אנחנו אומרים "אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד" (תהלים פג, ה), מזמור פ"ג, ישבו שתים עשרה גנרלים ונשבעו שבועה חמורה, שבועה דאורייתא, נשבעו שלא ישאר זכר מעם ישראל, לא ישאר יהודי לא ישאר תינוק...

בי אנחנו עכשיו באדם קדמון, שכלם באדם קדמון, זה אחרי שביעי של פסח, היום כבר עשרה ימים, עשרת הדברות זה לא סתם שומעים את עשרת הדברות, כבר הגענו לעשרה ימים, מי זוכה להגיע לעשרה ימים? בשביל מה אדם נולד? בשביל להגיע לעשרה ימים, זה כל זוג, ולכן אומרת הגמרא במ"ג שצריכים פריה ורבייה... אדם חייב שיהיה לו עשר בנות, חמש כמו בנות צלפחד ואחת כמו מרים, ואחת כמו אסתר, וארבע אמהות.

שרה רבקה, רחל ולאה. זה ארבע כוסות. כששותים ארבע

זֶה בְּסִיחַ עֲמוּד א' שֶׁשׁ שׁוּרוֹת
לְמַטָּה, חֲיִיבִים לְלַמּוֹד אֶת זֶה. יֵשׁ
יוֹם אַרוֹךְ אֲפֶשֶׁר לְגַמּוֹר כְּתוּבוֹת.

ר' חיים קניבסקי גומר כל ערב
פֶּסַח בְּכָא בְּתָרָא, כְּמָה זֶה בְּכָא
בְּתָרָא? קע"ו דְּפִים. בְּפֶרֶק קי"ט
בְּתַהֲלִים יֵשׁ קע"ו פְּסוּקִים, "תְּעִיתִי
כְּשֶׁה אַבְד". וּבְפֶרֶשֶׁת נִשְׂא יֵשׁ גַּם כֵּן
קע"ו פְּסוּקִים. אָדָם חָיֵב לְקְרוֹא

נִשְׂא, אֲפִילוּ שְׁזֶה קָשָׁה, אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁזֶה קָשָׁה מְאֹד, אֲנִי יוֹדֵעַ וְלִכֵּן
קוֹרְאִים נִשְׂא (ארבע) [שלוש] פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה. פְּרֻשֶׁת נִשְׂא קוֹרְאִים אַחֲרֵי
שְׁבוּעוֹת, בַּשָּׁנָה מְעוֹבְרַת לְפָנָי
שְׁבוּעוֹת, וְאַחֲרֵי זֶה בְּחִנְפָה קוֹרְאִים
נִשְׂא, לֹא יוֹדֵעַ לְמָה שׁוֹבֵב בְּנִים לֹא
קוֹרְאִים פְּרֻשֶׁת נִשְׂא. לֹא יוֹדֵעַ לְמָה.
חֲיִיבִים מֵא' נִיסָן עַד י"ב נִיסָן.
חֲיִיבִים

הוספות ממורינו הרב שליט"א

מְצַרְפָּה לְמַעֲשֶׂה, וְנִמְצָא שְׂאִינוֹ שׁוֹכֵב
וְיוֹשֵׁב בְּמַל, רַק מְקִיִּים מְצוֹת עֲשֶׂה
דְּאוֹרֵייתָא.

ב. בְּפֶסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע
וּבְרַכָּה רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
יְהִרְהַר בְּנֹזֵר לְעִיל, וְעוֹד יְכוּיִן אִם
יַעֲנֵנו אוֹתוֹ כָּל אוֹמוֹת הָעוֹלָם בְּכָל
עֵינָיו קָשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ עוֹרוֹ מִבְּשָׂרוֹ
לְהַכְחִישׁ חֵם וְשָׁלוֹם בִּיחֻדוֹ, וְסָבוּל
כָּל הַיְסוּרִים וְלֹא יוֹדֵה לָהֶם חֵם
וְשָׁלוֹם, וַיִּצְיִיר בְּדַעְתּוֹ וּמַחְשַׁבְתּוֹ
כְּאִלוֹ עוֹשִׂין לוֹ בְּנֹזֵר לְעִיל, וּבְזֶה יִצְא
יְדֵי חַיִּיב קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה בְּדִין.

ג. גַּם בְּשַׁעַת אֲכִילָה וְהִיחֹד הַקְדוּשׁ
יְכוּיִן בְּנֹזֵר לְעִיל, וּבְשִׂיתְחִיל לְהַרְגִישׁ
תַּעֲנוּג גְּשָׁמֵי יִצְיִיר בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּנֹזֵר

צעטיל קטן

מרבניו הרב רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל
זיע"א

אֱלֹה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם
הָאָדָם וְחֵי בָהֶם:

א. בְּכָל עַת וְרַגַע שֶׁהוּא פְּנּוּי מִן
הַתּוֹרָה, וּבְפֶרֶט שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בְּמַל
לְבָדוֹ בְּחֹדֶר אוֹ שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ וְאִינוֹ
יְכוּל לִישָׁן, יְהִיָּה מְהִרְהַר בְּמְצוֹת עֲשֶׂה
זוֹ שֶׁל וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְיִדְמָה בְּנַפְשׁוֹ וַיִּצְיִיר בְּמַחְשַׁבְתּוֹ
כְּאִילוֹ אֵשׁ גְּדוּל וְנוֹרָא בּוֹעַר לְפָנָיו עַד
לֵב הַשָּׁמַיִם, וְהוּא בְּשִׁבִיל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוֹבֵר אֶת טִבְעוֹ וּמְפִיל
אֶת עַצְמוֹ לְהֵאֵשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, וּמַחְשַׁבָה טוֹבָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

עליונה חס ושלום.

שבחי הד"ר יז

גם אמר שהזיווג של הצדיק האמת, קנשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על בן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

לעיל, ותיקף ומנד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מההנשית תענוג גשמי הנה שהוא מהצרעת משכא דחויא, ופך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחוד הקדוש לעשות לו העיניים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ויתברך יותר מתענוג גשמי הנה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת

תדושת הברשה

| מעלת האשה |

אבל אצל אשה האש מחברת, כי אין לה שום מחשבות זרות, רק כסופים לה' יתברך, צריך רק לשמור את הבת מחברות רעות, אבל אין לה מעצמה שום מחשבות רעות. האיש מלא מחשבות רעות אבל האשה שזוכה עולה ישר למלכות דאצילות, כמו יעל "מנשים באהל תברך" (שופטים ה, כד) שזכתה להיות כשרה רבקה רחל ולאה, "יעל אשת חבר הקניז", חבר זה רחב, שהיא נתתקנה בחנה שאמרה "רחב פי על אויבי" (שמואל א' ב, א), כי חנה היתה עקרה 130 שנה לתקן את הארבעים שנה שרחב חטאה, גם יעל היתה עקרה כי היא היתה צריכה לתקן את עלי, כי היא היתה הכהן הגדול, פעם כל גוי רצה להיות הכהן הגדול, רצה את הבגדים של הכהן הגדול, מוכן להתגיד בשביל להיות הכהן הגדול. (בקולות וברקים. אחרי)

פרשת תזריע מצורע, "ואם נקבה תלד. ששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה" (ויקרא יב, ה) אם נולדת בת אז האשה טהורה 66 ימים, זה יוצא חודשים ושש ימים, פי שנים מהזכר, כי הבת מביאה רוח טהרה לעולם, כל אחד צריך לזכות לבת, כמו דבורה הנביאה שהיתה מתנבאת היו רואים אש שיורדת מהשמים על האהל שלה, כל בת יש לה אש, יש לה רק כסופים לה' יתברך, כי הבת זה מלכות דאצילות והיא רק כוספת לה, שצריך להביא את העשייה דעשייה למלכות דאצילות, שיבוא משיח אפילו זה לא יהיה רק בתחית המתים, ויהיה רק רחל ולאה, פי עכשיו הוצר הרע נקרא שתי בנות לוט אבל לעתיד יהיה רק רחל ולאה. כי כל אשה יכולה לזכות להיות אש לה, שאצל האיש יש י' שמפסיקה באש,

קדושת הצדיקים

| ר' ישעיה מרקסטריד |

ג אייר

רק צריכים שלום עם סוריה אז אפשר לנסע באוטובוסים, דבר ראשון נוסעים לקערסטריד ומשם נוסעים לאומן ונמצאים באומן עד ט"ו באב ואחרי זה חוזרים לארץ ונוסעים לראש השנה, כולם נוסעים לאומן עוד היום ומשם לקערסטריד, וקערסטריד זה ר' ישעיה.

והוא (- ר' יצחק שורץ) ראה את ר' ישעיה ממש, הוא ראה את ר' שעיהלה פתאום מופיע לו בחור ענק ענק הוא אומר אני שומר עליך, אחרי שירו בו, הנאצים ירו בו, בהתחלה הם עברו במעברת שני ילדים יהודים אז היה שם עו"ד הונגרי הוא אומר הם ילדים שלי, ידעו שהוא משקר אותם אבל לא היה להם ברירה, איפה אין מסמכים הכל [נגעלם], מה פתאום אני יתן לכם מסמכים, כך 6 שעות הוא היה שם במשטרה והוא הציל אותם אבל אחרי זה שהם רצו לחזור אז ירו עליהם ואז הם פגעו לו בשכם בכתף והוא כלו דם דם השלג היה מלא דם כל השלג היה מלא דם והנאצים אמרו אסור לגשת אליו, הכמר צלצל בפעמונים של הכנסייה [וכל הגויים עשו הפגנה] שיצילו אותו ואז לקחו אותו לבית חולים ובכלל הביאו לו שוקולד עם רעל (שעור מסין תשפ"ב).

יש ספר השבועה של ר' יצחק שורץ שהוא היה מטוקאי והוא נסע לקערסטריד (היום כולם נוסעים לקערסטריד היום בלי יוצא מהכלל ומשם זה כבר קרוב לאומן). אז הוא [הראש ישיבה] ראה אותו (- את רבי יצחק שורץ) הוא אמר 30 שנה לפני השואה הוא (- רבי ישעיהלה מרקסטריד) אמר מי שישרת אותי באמונה ינצל מהשואה, אתם כבר תהיו זקנים אז הוא אמר לגבאים אבל הנכדים שלכם ינצלו מי שישרת אותי באמת הנכדים שלו ינצלו. והוא רצה ללכת לקבר שלו אז הנאצים תפסו אותו ראו שהוא ילד יהודי שהנאצים נכנסו להונגריה אז הוא רץ לקערסטריד הוא הלך לציון של ר' ישעיהלה.

מי שהולך לציון של רבי ישעיהלה נצל מכל הבעיות שבעולם, דבר ראשון לציון של רבי ישעיהלה לפני הכל, עכשו נוסעים כבר מטוסים ואוטובוסים לר' ישעיהלה, היום אפשר לנסע באוטובוסים לא צריך דוקא מטוסים

מילתא דבר יהותא

| בדיחות |

ה: אני מסתכל בתפריט בעיין. למרות שאני הולך להזמין, בדיוק את אותו הדבר שאני מזמין תמיד...

ו: מחקרים מגלים: כי גברים מגלים רק אחרי החתונה, שהכלים 'לא שוטפים את עצמם'...

ז: שמת לי לב: שכשאני אוכל 'חטיף אנרגיה', זה נותן לי כח להמשיך לחפש מה יש עוד לאכול...

ח: אמא: הקציצה טבעונית? לא, כפרה. אבל הפרה - כן!...

ט: עד שבן אדם מצליח להרדם באוטובוס - הפקק משתחרר...

י: אמא! אם לא ענית לי לטלפון בפעם הראשונה, זה לא אומר שחטפו אותי...

א: אחד שאל את הרב: האם זה נכון שקיפול הטלית במוצאי שבת היא סגולה לשלום הבית? ענה הרב: 'להחזיק את המטאטא בידו בערב שבת', היא סגולה הרבה יותר בדוקה ומנוסה...

ב: שאלה: מה ההבדל בין "בית משוגעים" למדינת ישראל? תשובה: בבית משוגעים - ההנהלה שפוייה...

ג: אדם התקשר לחברה להתלונן על מוצר. בסיום השיחה, הפקיד אומר לו: הלוואי והיו לנו 50 לקוחות כמוך. למה? אתה רוצה לקוחות לא מרוצים? לא! אבל יש לנו כבר 700 כמוך, אני מאחל שיהיה רק 50 - 'הרע במיעוטו'...

ד: גם לכם זה קורה? יושב בבית חסר מעש, משתעמם... קם לקרוא משהו. צועקים לך: אתה פנוי?...

קדושת הצדיקים

| הצדיק זה קודש הקודשים |

"תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו", יוסף זה הקדקד, יוסף זה הצדיק האמת, את צדיק האמת הם מוכרים ולכן היה רעב שבע שנים, היה שנתים ואחרי זה זה נשלם שיעקב נפטר השלמו החמשי, היה רעב בכל העולם כי מכרו את יוסף.

ולפני מכירת יוסף הם הלכו בלי נעלים לא כמוכם שאתם הולכים עם נעלים, האחים הלכו בלי נעלים וגם יעקב כי ארץ ישראל זה קדש קדשים, הרגל צריכה לגעת ברצפה, כתוב הרמב"ם אמר שאסור ללכת עם גרבים בבית המקדש, יום כפור כלם הולכים יחפים לגמרי, בבית המקדש הרגל צריכה לגעת בקרקע הקדושה, במרצפות הקדושות, בשיש הקדוש, לכן הרצפה צריכה להיות משיש ואסור שהאבן התגדגד, צריכים את כל האבנים לקבע חזק, לפני יום כפור צריכים לשפוח הרבה מלט שם שהאבנים יהיו מחברות טוב לאדמה, כלם הולכים יחפים וגם הכהן הגדול הולך יחף שזה יגע ברצפה.

וככה האחים הלכו, ככה כתוב בפלח הרימון, האחים הלכו יחפים, ראובן בן 17 תוסף לו 6 שנים אז 23, בחור בן 23 כמו ראובן הולך יחף כמו קבצן, למה? כי הארץ הייתה קדש קדשים, ארץ ישראל זה אבן השתייה, ארץ ישראל זה נקודת הבריאה ומשם ה' ברא את העולם, עד שמכרו את יוסף היה הכל קדש קדשים, הלכו יחפים, הרגישו את הקדושה, הרגישו את הקדושה כמו שמרגישים את הקדושה בתוך בית המקדש, כל זה היה הקדושה של צדיק האמת, וברגע שמכרו אותו הם הפסיקו להרגיש את הקדושה, פתאום הכל דוקר, הקוצים והברקנים, הלכו על הקוצים כמו הבדואים הולכים על הקוצים, הולכים יחפים, כבר צמח להם עוד עבה, לכל הבדואים יש עוד עבה בכף הרגל והם דורכים על קוצים ולא מרגישים כלום, האחים בלי עוד עבה, יש להם את העור הכי עדין ולא היה דוקר שום דבר, אם אדם הולך עם הצדיק שום דבר לא דוקר, שום דבר לא דוקר אותו, הוא הולך עם הצדיק הקדוש, עם רבנו. (שעור מטבת תשפ"ב).

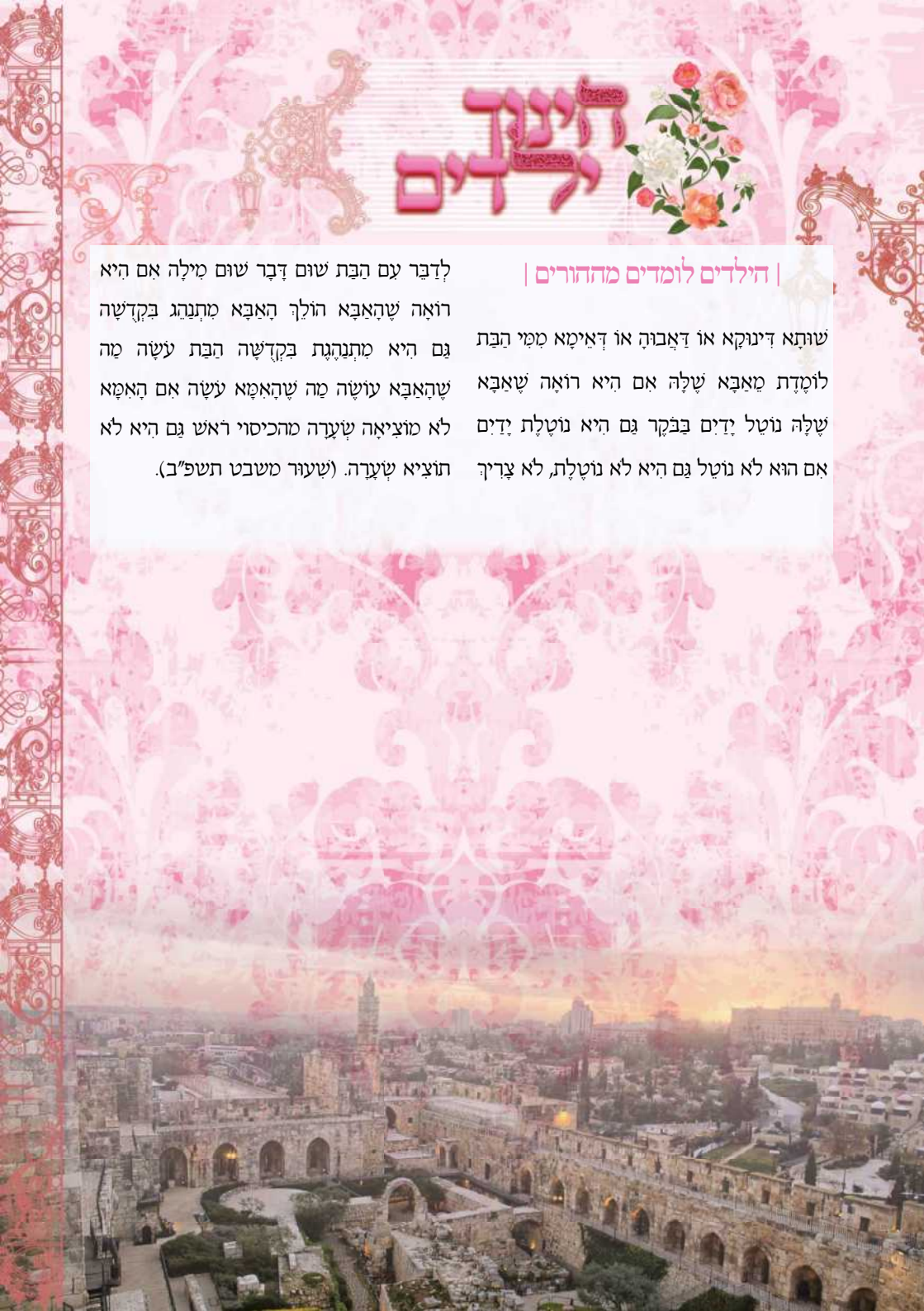
הילדים

| הילדים לומדים מהחורים |

לדבר עם הבת שום דבר שום מילה אם היא רואה שהאבא הולך האבא מתנהג בקדשה גם היא מתנהגת בקדשה הבת עשה מה שהאבא עושה מה שהאמא עשה אם האמא לא מוציאה שיערה מהכיסוי ראש גם היא לא תוציא שיערה. (שעור משבט תשפ"ב).

שוחא דינוקא או דאבוה או דאימא ממי הבת לומדת מאבא שלה אם היא רואה שאבא שלה נוטל זדים בבקר גם היא נוטלת זדים אם הוא לא נוטל גם היא לא נוטלת, לא צריך

קדושת הבית

| לימוד לקוטי הלכות |

שלישי והוא מוכר עגבניות וקובות בבסטה בשוק הפרמל או מחנה יהודה מוכר קילו עגבניות בשקל קונים אצלו אבל היא כבר עשתה תאר שלישי והוא עדין מפגר הוא נשאר ילד אנאלפבית האשה כבר שופטת עוד מעט חברת נקסת עוד מעט תהיה ראש ממשלה כמו גולדה מאיר והוא עדין נסחב שמה עם השקים של העגבניות. האשה מתפתחת יותר מהר מהאיש יש לה בגיל 12 בת מצוה. (שעור מתשפ"ב).

לקוטי הלכות שיך לנשים נשים צריכות ללמד כל יום סעיף אחד לקוטי הלכות לכל הפחות. הלכות דינים שאדם נכנס לגיל מצוות מדוע הילד מגיל 13 הילדה מגיל 12 כי הילדה מתפתחת לפני הבן ולדה בגיל 3 יודעת פי 2 מילד בגיל 3 מלים יכולה להגיד ולדבר ברהיטות יותר מילד. בגיל 20 זה משתנה קצת השכלים בקשי גדול היא כבר יש לה תאר

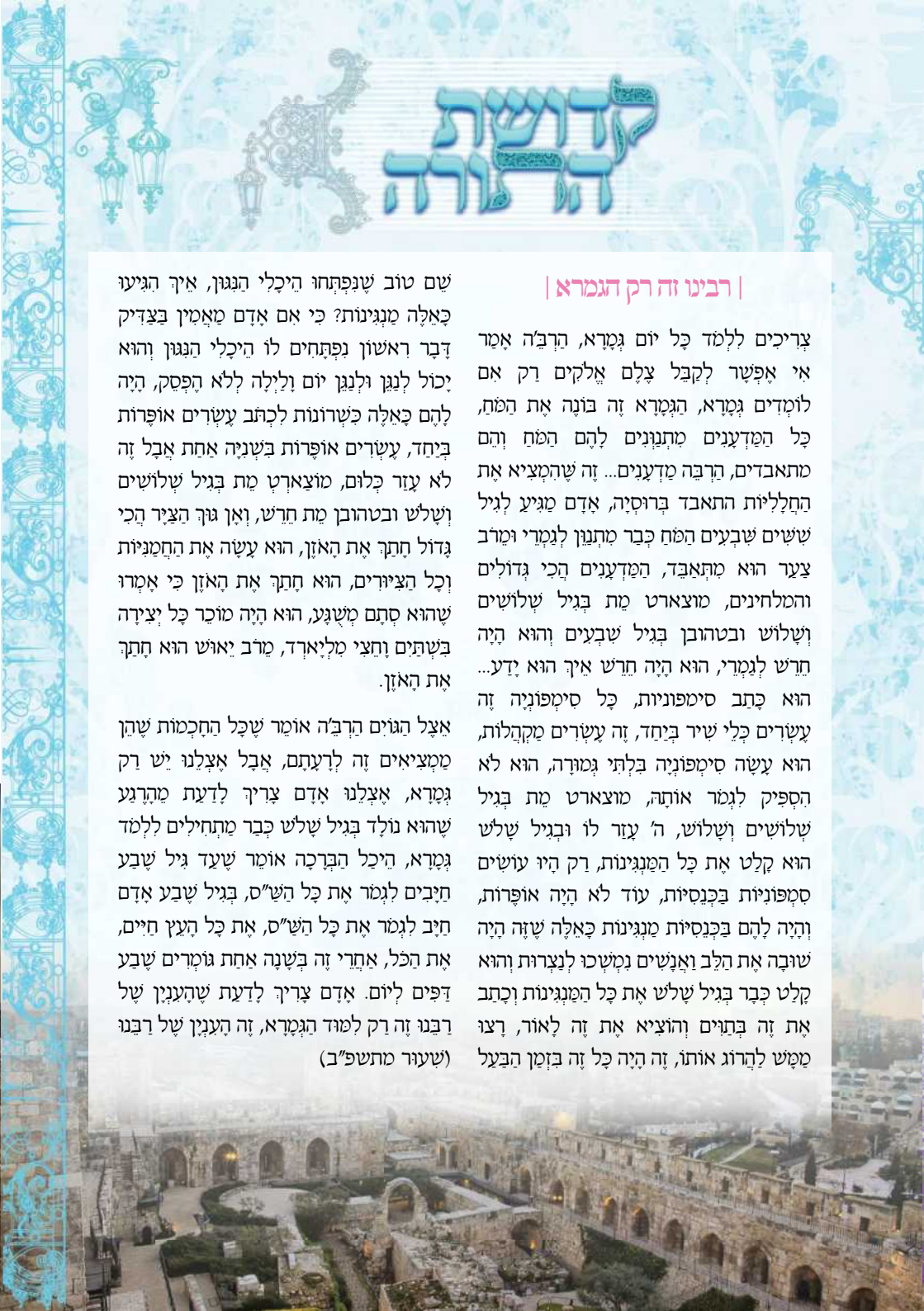
קדושת הגמרא

| רבינו זה רק הגמרא |

שם טוב שגפתחו היכלי הנגון, איך הגיעו כאלה מנגינות? כי אם אדם מאמין בצדיק דבר ראשון נפתחים לו היכלי הנגון והוא יכול לנגן ולנגן יום ולילה ללא הפסק, היה להם כאלה כשרונות לכתב עשרים אופרות ביחד, עשרים אופרות בשניה אחת אבל זה לא עזר כלום, מוצארט מת בגיל שלושים ושלש ובטהובן מת חרש, ואן וך הצייד הכי גדול חתך את האזן, הוא עשה את החמניות וכל הציורים, הוא חתך את האזן כי אמרו שהוא סתם משגע, הוא היה מוכר כל יצירה בשתיים וחצי מליארד, מרב יאוש הוא חתך את האזן.

אצל הגוים הרבה אומד שכל החכמות שהן ממציאים זה לרעתם, אבל אצלנו יש רק גמרא, אצלנו אדם צריך לדעת מהרגע שהוא נולד בגיל שלש כבר מתחילים ללמד גמרא, היכל הברכה אומד שעד גיל שבע חייבים לגמור את כל הש"ס, בגיל שבע אדם חייב לגמור את כל הש"ס, את כל העץ חיים, את הכל, אחרי זה בשנה אחת גומרים שבע דפים ליום. אדם צריך לדעת שהעגן של רבנו זה רק למוד הגמרא, זה העגן של רבנו (שעור מתשפ"ב)

צריכים ללמד כל יום גמרא, הרבה אומד אי אפשר לקבל צלם אלקים רק אם לומדים גמרא, הגמרא זה בונה את המוח, כל המדענים מתנגנים להם המוח והם מתאבדים, הרבה מדענים... זה שהמציא את החלליות התאבד ברוסיה, אדם מגיע לגיל ששים שבעים המוח כבר מתנגן ונמרב צער הוא מתאבד, המדענים הכי גדולים והמלחינים, מוצארט מת בגיל שלושים ושלוש ובטהובן בגיל שבעים והוא היה חרש ונמר, הוא היה חרש איך הוא ידע... הוא כתב סימפוניות, כל סימפוניה זה עשרים כלי שיר ביחד, זה עשרים מקהלות, הוא עשה סימפוניה בלתי גמורה, הוא לא הספיק לגמור אותה, מוצארט מת בגיל שלושים ושלוש, ה' עזר לו ובגיל שלש הוא קלט את כל המנגינות, רק היו עושים סמפוניות בכנסיות, עוד לא היה אופרות, והיה להם בכנסיות מנגינות כאלה שזה היה שובה את הלב ואנשים נמשכו לנצרות והוא קלט כבר בגיל שלש את כל המנגינות וכתב את זה בתוים והמציא את זה לאור, רצו ממש להרוג אותו, זה היה כל זה בזמן הבעל

קדושת המידות

| צדקה |

מונים, באלפי דולרים, כל דולר יביא שבע אלף דולר, אז ברגע שאנשים נותנים צדקה... זה היה אחד הדברים שחזרתי בתשובה עם זה, שמרתי שבת תמיד אבל להחליט שאני מוסר את הכל לה, את כל החיים לה, הספר הזה עזר לי מאד, ראיתי גוים שמוסרים הכל לה, אמרו הכל אנחנו נותנים לה, על המקום התעשרו, על המקום התהפך להם הגלגל, יצאו מפשיטת רגל.

היה אחד הלפרין ברדיטשוב אז רבי נתן ורבי נפתלי עברו שם מתחת למרפסת שלו, הוא יצא למרפסת כמו מרפסת כזאת והוא התפלל שהיא תשבר, הוא התפלל רבוננו של עולם תשבר את המרפסת אני רוצה להתאבד, התפלה לא התקבלה לצערנו אבל למחרת הוא פשט את הרגל והיה לו פקדונות מכל ברדיטשוב, היה אצלו כל הכסף של ברדיטשוב, אלמנות יתומים, חסכוניות לחתנות, חסכוניות לקנות פריז'דר, הכל היה מפקד אצלו והוא השתמש בכספים כדי להרויח פי שתיים פי שלש פי ארבע ובסוף הוא נכשל, כל העסקים נכשלו, אז הוא היה צריך להכריז למחרת שהוא פשט רגל, אמרו בא נעלה אליו אם הוא יתן קופיקה אחת, יתן איזה משהו, שקל, רגל אחד אז הכל מתהפך אצלו בשניה, ככה רבי נתן אומר לרבי נפתלי, עולים ודופקים בדלת, הוא גר בקומה שנייה, הלפרין שואל כן מי אתם? אנחנו ברסלב, ברסלב! תעופו!, למחרת הוא עף, הוא עף לא בשקל, במינוס מליארד הוא עף, המילה עוף התקיימה בו, אדם לא יודע מה הפרוש לתת צדקה...

יום אחד קראתי ספר 'אל דאגה', ספר רק על גוים, גוים שפשטו את הרגל והם נתנו הכל לצדקה במקום שהמדינה תקח את זה, מיד התהפך המזל המנויות עלו ופתאום כלם באו לחנות שלהם, זה ספר שלם של ספורים רק על גוים איך שמיד חלקו את הכסף לצדקה ועל המקום התעשרו במיליארדים ונהיו מיליארדיסטים, כלם באו לקנות אצלם והמניות קפצו לחמשים דולר למניה, למאה דולר למניה.

מדברים על זה עכשו שאדם מחלק הכל לצדקה, אז ברגע שהוא מחלק הכל לצדקה אז הוא קופץ בבת אחת ומבעל חוב הוא יכול להפך למיליארדיסט בשניה אחת, למצוא טכרה זהב, אדם מחלק הכל לצדקה על המקום, איך שמתחתנים אז נותנים מעשר או חמש, זה צריך להיות חק, אשה הביאה לה אלף שקל אז חמש זה שמונה מאות ונשאר מאתים, היא הביאה לה עשר אלף שקל אז זה שמונה אלף, זה בכלל לא הכסף שלך זה שיהי לה אז על המקום מתעשרים, רואים את זה מיד באותו רגע, כתוב בסוף מלאכי "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחונני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די", כתוב בחונני נא בזאת והביאו את המעשר אל בית ה', אני מבטיח לכם עד שיבלו שפתותיכם עד בלי די, ה' מבטיח אם אדם יתן מעשר או יתן חמש הכל יכפל אצלו באלפי

***

קרוב ל-100 בני אדם נהרגו ויותר מ-300 נפצעו באירוע דוחק במהלך חלוקת סיוע כספי בצנעא שבתימן הנתונה לשליטת המורדים החות'ים + מאות הצטופפו כדי לקבל תרומות שהסתכמו בכ-9 דולר לאדם, והוא אורגן על ידי סוחרים מקומיים

המלחמה באוקראינה

המודיעין האמריקני הכין דו"ח לפיו מערכות ההגנה האווירית של אוקראינה תקרוסנה עד אמצע חודש מאי אוקראינה תישאר חשופה להתקפות הטילים וחיל האוויר הרוסי. טילי ה-S-300 ומערכות טילי הבאק, שהן מערכות הנ"מ העיקריות שצבא אוקראינה משתמש בהן ייגמרו לפי הדו"ח ב-3 במאי. מטוסים של חיל האוויר האוקראיני שיישאר הגורם היחיד היכול לפעול נגד המטוסים הרוסיים לא יוכלו להמשיך לפעול לאחר 23 במאי.

במילים אחרות, לאחר חודש מאי אוקראינה תישאר ללא הגנה אווירית.

***

השבוע סוללות טילי פטריוט אמריקניות הגיעו מגרמניה לאוקראינה והיו אמצעי מגן מרכזי נגד תקיפות הצבא הרוסי, כך הודיע אתמול משרד ההגנה של אוקראינה.

***

לראשונה בהיסטוריה: מונה קצין דת יהודי שישפק שירותי יהדות לחיילים יהודים באוקראינה

הכדור כמעט חדר ללב: הנס של פצוע הפיגוע בשמעון הצדיק

בנס של ממש הכדור שחדר דרך הזרוע לדופן בית החזה היה שבריר שניה מהלב של הפצוע הרב יעקב פנינה שנפצע בשכונת שמעון הצדיק בירושלים. בחסדי שמים שיפור ניכר במצבם של שני הפצועים יעקב בן פנינה ומשה יוסף בן מלכה "זה היה נס. יכל להסתיים ל"ע בצורה טראגית"

***

בריגדיר-גנרל איסמעיל קאני מפקד גדודי אל קודס הקים חזית שיעית-סונית משותפת ופרס אותה מסביב לישראל. הכוונה: התקפות רצופות על ישראל בכל החזיתות

***

כל האוניות הישראליות המשייטות במפרץ ובאוקיינוס ההודי קיבלו אזהרה ממפקדת הצי האמריקני ה-5 בבחריין כי עליהן להעריך למתקפה של מל"טים מתאבדים איראניים

***

סין הטילה סנקציות על חברות ענק אמריקניות שמוכרות נשק לטייוואן

***

מטוסי קרב מיג-29 של חיל האוויר המצרי, שהוצבו בסודן, הושמדו על ידי מיליציות הנאבקות בימים אלו נגד ממשלת חרטום.

מצרים שלחה כמה עשרות מיגים לסודן כדי להשתתף בתמרון שהתקיים בחודש שעבר, אך המטוסים נשאר סודן ולא ביצעו טיסות מאז התרגיל.

בס"ד בר"ה

יפוצו מעינתך הוצעה

דיסקים חדשים של הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בהוצאת מערכת "שכיבי אור"
דיסק ראשון של שנת תשפ"ב טבת עד אדר - א
ודיסק "אור הצדיק" דיסק עם ניגונים

www.ShviveiOr.org

3283181@gmail.com

אפשר להשיג

לתרומות

בחנות "עין יעקב" או אצל
ר' אהרן שושן בדוכן שמול אולם התפילות

אורי נתן שטרסלר
058 - 4230063
נפתלי בזאנסון
058 - 3289318